

บทที่ 5

การวิเคราะห์ศักยภาพและการพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ต และพื้นที่เกี่ยวเนื่อง

จากการศึกษาสภาพทั่วไปของแหล่งท่องเที่ยวและบริการต่างๆเพื่อการท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องประกอบกับความคิดเห็นที่ได้จากนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวและบริการด้านการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ศึกษา จึงได้นำมาผสมผสานเข้าด้วยกันเพื่อการวิเคราะห์ศักยภาพและปัญหาของแหล่งท่องเที่ยวต่างๆดังกล่าว เพื่อนำไปสู่แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวในขั้นตอนต่อไป ทั้งนี้ได้ทำการจำแนกการวิเคราะห์ศักยภาพออกเป็น 2 ประเด็นหลัก คือ ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว และศักยภาพของบริการเพื่อการท่องเที่ยว ดังนี้

5.1 การวิเคราะห์ศักยภาพและปัญหาของแหล่งท่องเที่ยว

จากการศึกษาสภาพทั่วไปของแหล่งท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องประกอบกับพฤติกรรมและทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวต่างๆตามที่ได้เสนอไว้ในบทที่ 4 ได้นำมาวิเคราะห์ร่วมกัน เพื่อให้ทราบถึงศักยภาพและปัญหาที่แท้จริงของแหล่งท่องเที่ยวต่างๆเหล่านั้นเพื่อนำเสนอแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง และความต้องการที่แท้จริงของนักท่องเที่ยวในขั้นตอนต่อไป

5.1.1 ศักยภาพและปัญหาของแหล่งท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ต และพื้นที่เกี่ยวเนื่อง

พื้นที่ภายในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องนับเป็นพื้นที่ที่มีคุณภาพและศักยภาพในการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวสูง เนื่องจากทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีอยู่เป็นทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายและโดดเด่น ซึ่งอาจจำแนกออกได้หลายรูปแบบ ได้แก่ 1) แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ อันได้แก่ รูปแบบสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีสในบริเวณพื้นที่ย่านการค้าเมืองเก่า 2) แหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม/ประเพณีและกิจกรรม ได้แก่ วิถีชีวิตชาวเมืองย่านเมืองเก่า และวิถีชีวิตของชุมชนชาวเลในบริเวณเกาะสิเหร่ 3) แหล่งท่องเที่ยวประเภทชมวิทิวทัศน์และอนุรักษ์ธรรมชาติ อันได้แก่ สวนสาธารณะเขารัง และจุดชมวิวนบนเกาะสิเหร่ และ 4) แหล่งท่องเที่ยวประเภทจับจ่ายสินค้าและของที่ระลึก ได้แก่ ย่านใจกลางเมือง ซึ่งมีสินค้าต่างๆหลากหลายรูปแบบและหลายประเภทให้เลือกจับจ่ายได้ตามรสนิยมและความต้องการ

ทั้งนี้บริเวณย่านการค้าเมืองเก่าซึ่งนับได้ว่าเป็นศูนย์กลางทางการค้าและเศรษฐกิจของเมืองมีอาคารต่างๆที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์อยู่เป็นจำนวนมาก โดยส่วนใหญ่จะมีอายุอาคารประมาณ 90 – 125 ปี จากการสำรวจของเทศบาลเมืองภูเก็ตเมื่อปี พ.ศ.2545 พบว่า อาคารเก่าต่างๆในบริเวณนี้มีสัดส่วนของอาคารที่คงสภาพเดิม : อาคารที่มีการเปลี่ยนแปลงบางส่วน : อาคารที่มีการเปลี่ยนแปลงไปมาก : อาคารที่มีการก่อสร้างขึ้นใหม่ เท่ากับ 3.1 : 1 : 1 : 4.5 (ภาพที่ 5.1)

ตารางที่ 5.1 สัดส่วนของสภาพอาคารที่ทำการสำรวจในย่านเมืองเก่าภูเก็ต

ลักษณะของอาคาร	ร้อยละ (%)
อาคารที่ยังคงสภาพเดิม ¹	30.9
อาคารที่มีการเปลี่ยนแปลงไปบางส่วน ²	9.9
อาคารที่มีการเปลี่ยนแปลงมาก ³	9.9
อาคารที่มีการก่อสร้างขึ้นใหม่ ⁴	49.3

ที่มา : เทศบาลเมืองภูเก็ต, 2545

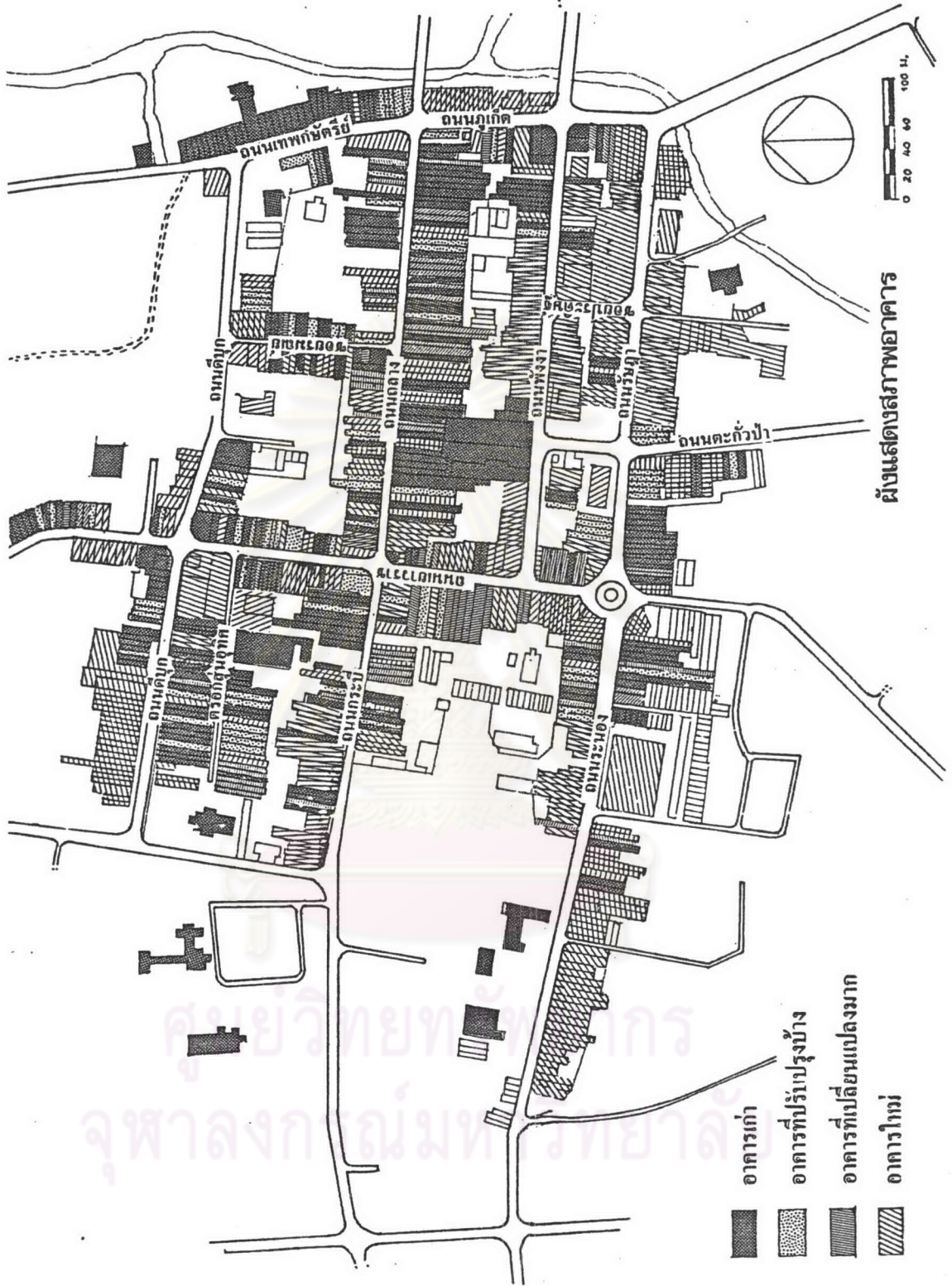
หมายเหตุ : 1 อาคารที่มีรูปลักษณะแบบเก่าไม่มีการดัดแปลง เป็นอาคารที่มีอายุ 30 ปี ขึ้นไป

2 อาคารที่มีรูปลักษณะแบบเก่าซึ่งมีการปรับปรุงให้เข้ากับสภาพปัจจุบันบ้าง เช่น เปลี่ยนหน้าต่าง วัสดุผนังหลังคา

3 อาคารที่เคยมีรูปลักษณะแบบเก่า แต่เปลี่ยนแปลงจนไม่เหลือรูปเดิมเลยแต่ยังเห็นรอยได้จาก คาน เสา กระจับปี่

4 อาคารที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี จากสภาพของลักษณะโครงสร้างและวัสดุ

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นอกจากพื้นที่ย่านการค้าเมืองเก่านี้จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์แล้วยังมีตำแหน่งที่ตั้งที่มีความเหมาะสม เนื่องจากตั้งอยู่ใจกลางเมือง ซึ่งมีแหล่งที่พักของนักท่องเที่ยวกระจายตัวอยู่โดยรอบ ทำให้นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกในการเดินทางท่องเที่ยวในระดับสูง โดยพิจารณาได้จากแผนที่การกระจายตัวของแหล่งที่พักในเขตเมือง และผลจากการตอบแบบสอบถามของนักท่องเที่ยวที่ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในแง่บวกกับประเด็นความสะดวกในการเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งวิเคราะห์ได้จากทัศนคติเกี่ยวกับเส้นทางคมนาคมโดยนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้ให้ความเห็นว่าอยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งมีค่าสูงกว่าแหล่งท่องเที่ยวภายนอกเล็กน้อย

ตารางที่ 5.2 ทัศนคติของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับเส้นทางคมนาคม

นักท่องเที่ยว	แหล่งท่องเที่ยว					
	ในเมือง			นอกเมือง		
	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง
ชาวไทย	17	60	23	16	60	24
ชาวต่างชาติ	15	66	49	15	65	20
เฉลี่ย (%)	16	63	21	15	63	22

ที่มา : การวิเคราะห์จากแบบสอบถาม

นอกจากนี้สถานที่ที่มีความน่าสนใจต่างๆก็มีการกระจุกตัวอยู่ในพื้นที่ที่ไม่กว้างขวางเกินไปนัก ส่วนใหญ่เป็นถนนสายสั้นๆที่สามารถเดินติดต่อกันได้โดยตลอดและอยู่ในระยะที่สามารถเดินทางท่องเที่ยวได้โดยการเดินเท้า ประกอบด้วยอาคารสถานที่ต่างๆที่หลากหลาย ได้แก่ อาคารตึกแถวแบบชิโนโปรตุกีส อาคารแบบอั้งมือหลวง ศาลเจ้า รวมทั้งร้านจำหน่ายสินค้าและอาหารที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ เป็นต้น ในขณะที่การจราจรในเมืองภูเก็ตก็มีความหนาแน่นไม่มากนัก โดยเป็นระบบเดินทางเดียวเป็นบางส่วน พาหนะที่นิยม คือ รถจักรยานยนต์ รถยนต์ และรถจักรยาน แหล่งท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องนี้ไม่มีปัญหาด้านการระบายน้ำ เนื่องจาก การระบายน้ำทำได้อย่างรวดเร็วพอควรโดยมีการระบายลงสู่คลองแล้วลงทะเลแต่อาจมีการท่วมขังบ้างหากฝนตกหนักจนระบายน้ำไม่ทัน สำหรับการกำจัดขยะนั้นจากการสอบถามทำให้ทราบว่ารถเก็บขยะจะออกเก็บวันละ 1 ถึง 2 รอบทุกวัน สภาพทั่วไปของเมืองมีความเป็นระเบียบและสะอาดดีพอสมควร ขยะมูลฝอยตามถนนมิให้เห็นน้อย ประชาชนมีระเบียบในการรักษาความสะอาด การทิ้งขยะจะทิ้งในถังขยะสาธารณะ หรือถึงขยะหน้าบ้าน ซึ่งตรงกับแบบสอบถามที่ได้จากการสำรวจทัศนคติของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เห็นว่าสภาพแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ค่อนข้างดี

ตารางที่ 5.3 ทศนคติของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมโดยรวมของแหล่งท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยว	แหล่งท่องเที่ยว					
	ในเมือง			นอกเมือง		
	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง
ชาวไทย	29	54	16	28	53	18
ชาวต่างชาติ	40	43	12	37	46	16
เฉลี่ย (%)	34	48	14	32	50	17

ที่มา : การวิเคราะห์จากแบบสอบถาม

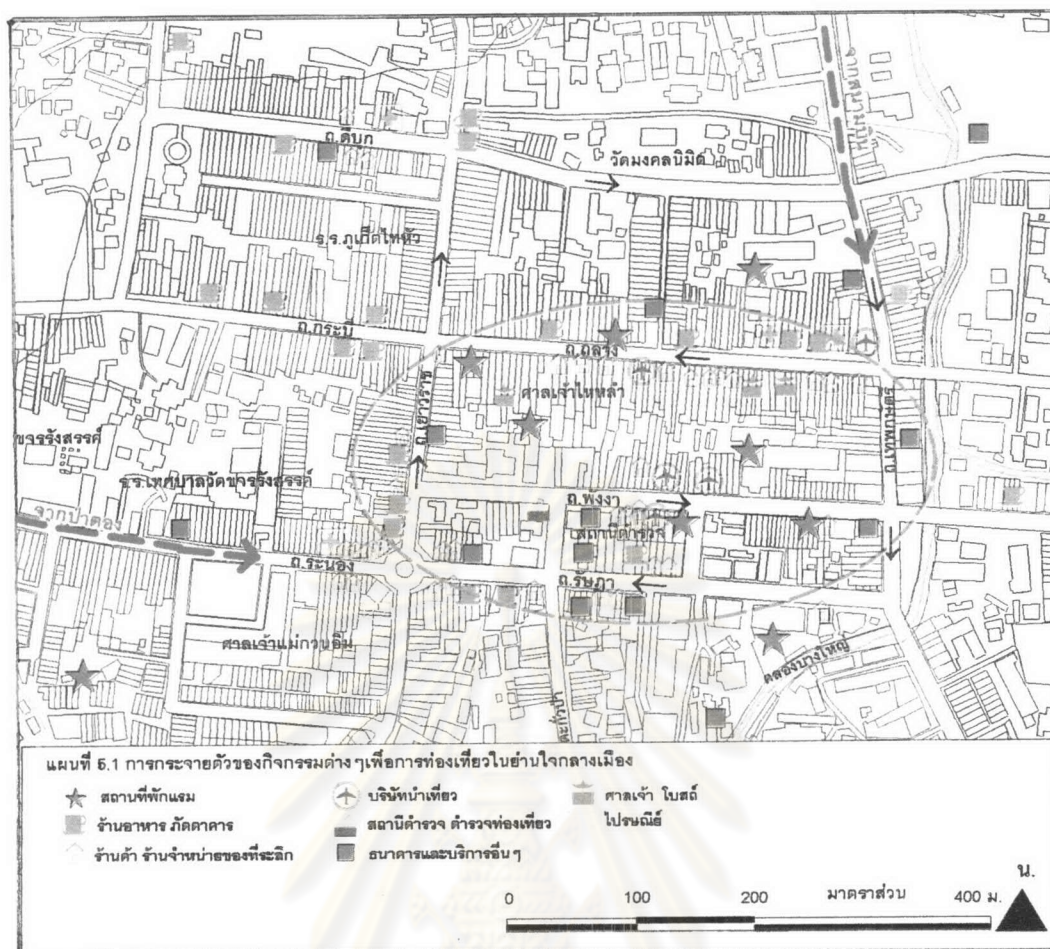
นอกจากนี้การที่แหล่งที่พักภายนอกมีระดับราคาสูงขึ้น ส่งผลให้นักท่องเที่ยวนิยมเข้ามาพักอยู่ในพื้นที่เมือง เนื่องจากมีระดับราคาที่ต่ำกว่าและมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครัน และคาดว่าในอนาคตน่าจะมีนักท่องเที่ยวเข้ามาพักอยู่ในตัวเมืองมากขึ้น (ตารางที่ 3.18 น.50) ซึ่งนับเป็นการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวภายในตัวเมืองตามไปด้วย สำหรับกรณีนี้พิจารณาได้จากการตอบแบบสอบถามของนักท่องเที่ยวที่มีความเห็นว่าที่พักในตัวเมืองอยู่ในระดับดีเป็นส่วนใหญ่

ตารางที่ 5.4 ทศนคติของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับแหล่งที่พัก

นักท่องเที่ยว	แหล่งท่องเที่ยว					
	ในเมือง			นอกเมือง		
	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง
ชาวไทย	47	44	9	40	48	12
ชาวต่างชาติ	53	41	12	45	41	14
เฉลี่ย (%)	50	43	10	43	44	13

ที่มา : การวิเคราะห์จากแบบสอบถาม

การที่แหล่งท่องเที่ยวย่านเมืองเก่ามีที่ตั้งอยู่ใจกลางเมือง ซึ่งมีกิจกรรมต่างๆที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นกิจการร้านอาหาร สินค้าเบ็ดเตล็ด ร้านขายทอง และขายผ้า โดยเฉพาะถนนถลาง ซึ่งเป็นย่านการค้าที่เก่าแก่ที่สุดของภูเก็ต รวมทั้งถนนพังงา และถนนรัชฎาจึงทำให้ไม่ยากนักหากมีการจัดให้มีกิจกรรมต่างๆเพิ่มมากขึ้นเพื่อการดึงดูดนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีความพร้อมขององค์ประกอบต่างๆที่จำเป็นต่อการดำเนินการอยู่แล้ว ตลอดจนการมีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการครบถ้วน ซึ่งนับเป็นการช่วยเสริมศักยภาพของการส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี เนื่องจากบริการต่างๆดังกล่าวก็นับว่าเป็นสิ่งจำเป็นต่อนักท่องเที่ยวด้วย ซึ่งในกรณีนี้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ก็ได้ให้ความเห็นในแง่บวกด้วยเช่นเดียวกัน

หากพิจารณาถึงสภาพปัญหาของย่านเมืองเก่าที่ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวก็พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่เป็นปัญหาของกลุ่มอาคารตึกแถวใหม่ๆ เนื่องจากการเติบโตของชุมชนเมืองโดยที่อาคารเก่าที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์นั้นอยู่ในสภาพที่ทรุดโทรม เพราะอายุของอาคารทำให้มีการเสื่อมสภาพของวัสดุและการขาดการบำรุงรักษาที่ดี ทำให้ยากแก่การซ่อมแซม อีกทั้งในปัจจุบันขาดแคลนช่างฝีมือและวัสดุทดแทน ตลอดจนต้องใช้งบประมาณ จึงทำให้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของอาคารไปตามกาลเวลา แม้ว่าจะมีกฎหมายควบคุมการก่อสร้างและการต่อเติมอาคารอยู่แล้วก็ตาม นอกจากนี้ยังเป็นการเปลี่ยนแปลงตามสมัยนิยมด้วย

อย่างไรก็ตามอาคารที่สร้างใหม่ส่วนใหญ่ก็ยังคงมีความกลมกลืนกับอาคารดั้งเดิมอยู่บ้างในเรื่องของสีและความสูง ทำให้ไม่ค่อยมีผลกระทบต่อทัศนียภาพของเมืองมากนัก นอกจากนี้การติดตั้งส่วนประกอบอาคารต่างๆ ได้แก่ กันสาดอลูมิเนียม ป้ายโฆษณา และป้ายร้านค้าต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งป้ายโฆษณาที่มีขนาดใหญ่ และสีฉูดฉาดตา ทำให้สูญเสียเอกลักษณ์ของเมือง และขัดแย้งกับสภาพของเมืองเก่าโดยสิ้นเชิง ทำให้คุณค่าของอาคารเดิมลดลงไปมาก ซึ่งกรณีนี้ได้มีนักท่องเที่ยวจำนวนมากที่ได้มีความคิดเห็นเพิ่มเติมในแง่ลบไว้ในแบบสอบถามด้วย

นอกจากนี้ยังมีการเพิ่มพื้นที่ใช้สอยอาคาร โดยเฉพาะอาคารพาณิชย์ที่กระจายอยู่ทั่วไปในย่านเมืองเก่าที่มักจะเพิ่มพื้นที่โดยการให้ ARCADE เป็นที่วางสินค้าทำให้เกิดขวางทางเดินและสูญเสียร่มเงา จากการที่ภูเก็ตเป็นเมืองที่มีฝนตกชุกจึงทำให้อาคารในเมืองภูเก็ตส่วนใหญ่มีการสร้างร่มเงาแบบถาวร คือ ARCADE ไว้แต่แรก แต่จากเหตุผลด้านความปลอดภัย และความต้องการพื้นที่ใช้สอยเพิ่มเติมทำให้มีการกำหนดขอบเขตของอาคารโดยกันรั้วรอบ ARCADE ดังกล่าว ซึ่งทำให้ประโยชน์ต่อส่วนรวมต้องสูญเสียไป

นอกจากปัญหาที่เกี่ยวข้องกับอาคารดังกล่าวแล้ว ยังมีปัญหาในด้านของการติดตั้งระบบสาธารณูปโภคต่างๆอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบสายไฟฟ้า และสายโทรศัพท์ ซึ่งปัจจุบันเป็นแบบปักเสาพาดสาย ทำให้เกิดความไม่เป็นระเบียบกีดขวางทัศนียภาพ ส่งผลให้สภาพเมืองดูไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย

จากการศึกษายังพบว่าพื้นที่ย่านเมืองเก่ามีปัญหาในส่วนของการสัญจรภายในพื้นที่เมือง ซึ่งจากการที่ระบบถนนของชุมชนเมืองภูเก็ตมีลักษณะเป็นตาราง (GRID) ถนนตัดกันในแนวตรงเป็นส่วนใหญ่ ทำให้เกิดเป็นสี่แยกจำนวนมากส่งผลให้เกิดปัญหาการจราจรโดยรวม อีกทั้งระบบการสัญจรภายในพื้นที่ยังมีความสับสนทั้งทิศทางและประเภทของการสัญจร หมายถึงไม่ได้มีการแยกประเภทของการสัญจรที่แตกต่างกันออกจากกัน ทั้งนี้หากได้มีการจัดระบบการสัญจรที่ดีแล้วก็น่าจะส่งผลให้การจราจรในเขตพื้นที่เมืองมีความปลอดภัย และลดปัญหาการจราจรติดขัดได้ แม้ในปัจจุบันได้มีการจัดระบบการจราจรเป็นแบบทางเดียวอยู่บ้างแล้วก็ตาม แต่ก็ไม่ได้ช่วยแก้ปัญหาได้มากนัก เนื่องจากเป็นระบบที่ยังขาดความสมบูรณ์อยู่มาก ซึ่งในส่วนของปัญหาความปลอดภัยของการเดินทางนี้นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามได้ให้ความเห็นในแง่ลบไว้สูงถึงร้อยละ 52

ตารางที่ 5.5 ทัศนคติของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับปัญหาความปลอดภัยของการเดินทาง

นักท่องเที่ยว	แหล่งท่องเที่ยว					
	ในเมือง			นอกเมือง		
	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง
ชาวไทย	19	20	53	28	21	58
ชาวต่างชาติ	18	31	51	18	30	52
เฉลี่ย (%)	19	26	52	23	26	55

ที่มา : การวิเคราะห์จากแบบสอบถาม

ในด้านองค์ประกอบต่างๆของเส้นทางสัญจร ได้แก่ ทางเดินเท้า ป้ายสัญลักษณ์ที่นั้งพัก ที่โล่งว่าง และสุขาสาธารณะ ก็ยังไม่เหมาะสมและไม่เพียงพอต่อความต้องการเท่าใดนัก โดยพิจารณาได้จากความเห็นของนักท่องเที่ยวกว่าร้อยละ 50 เห็นว่าควรต้องมีการปรับปรุง

ที่นั่งพักผ่อน และกว่าร้อยละ 75 ที่เห็นว่าควรต้องมีการปรับปรุงในเรื่องของสุขาสาธารณะ การขาดแคลนพื้นที่จอดรถก็นับเป็นปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งของพื้นที่ย่านเมืองเก่านี้ ซึ่งแท้ที่จริงแล้วพื้นที่นี้เป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมอย่างยิ่งต่อการเดินทางท่องเที่ยวด้วยการเดินเท้า แต่พื้นที่จอดรถสำหรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาจากที่พักภายนอกก็ควรได้รับการพัฒนาด้วยเช่นกัน

ตารางที่ 5.6 ทศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยว : ที่นั่งพักผ่อน

นักท่องเที่ยว	แหล่งท่องเที่ยว					
	ในเมือง			นอกเมือง		
	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง
ชาวไทย	16	31	53	29	37	34
ชาวต่างชาติ	0	23	77	25	40	35
เฉลี่ย (%)	8	27	65	27	44	34

ที่มา : การวิเคราะห์จากแบบสอบถาม

ตารางที่ 5.7 ทศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยว : สุขาสาธารณะ

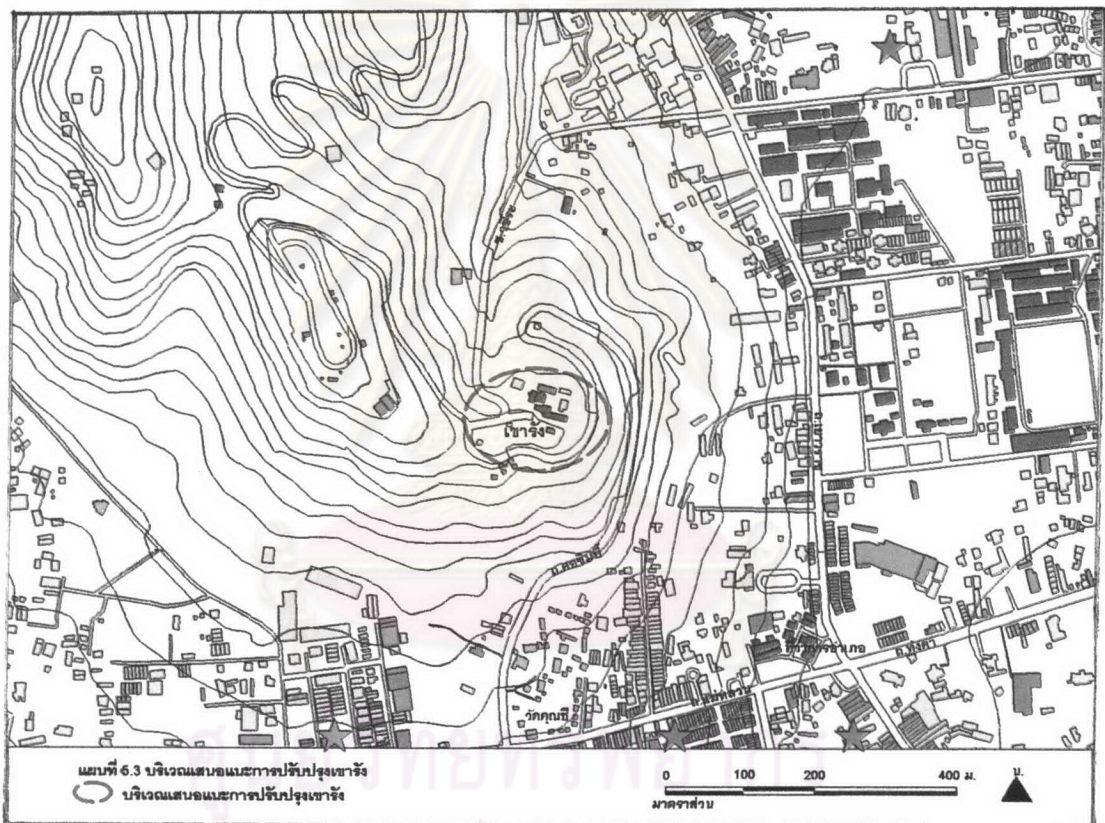
นักท่องเที่ยว	แหล่งท่องเที่ยว					
	ในเมือง			นอกเมือง		
	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง
ชาวไทย	13	56	30	7	63	30
ชาวต่างชาติ	8	33	59	5	38	57
เฉลี่ย (%)	10	44	45	6	50	44

ที่มา : การวิเคราะห์จากแบบสอบถาม

ในส่วนของพื้นที่เขารัง สามารถสรุปได้ว่า มีศักยภาพในการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว ในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตที่มีคุณภาพได้อีกพื้นที่หนึ่ง เนื่องจากเป็นพื้นที่ชมวิวที่สามารถมองเห็นภาพรวมของศูนย์ชุมชนเมืองภูเก็ตได้อย่างชัดเจนที่สุด โดยมีมุมมองในแบบ Panorama ที่สามารถสร้างความประทับใจให้เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาชมทัศนียภาพในบริเวณนี้ได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้บนยอดเขารังเป็นมุมมองที่สามารถมองเห็นทิวทัศน์ได้กว้างไกลออกไปจนถึงบริเวณอ่าวภูเก็ต ซึ่งนับเป็นบริเวณที่มีทัศนียภาพที่สวยงามเป็นอย่างมากอีกด้วย และจากการสอบถามความคิดเห็นและความต้องการของนักท่องเที่ยว พบว่า การที่เขารังเป็นจุดดึงดูดความสนใจ เนื่องจากเป็นสวนสาธารณะที่มีความเขียวขจีมีอากาศที่ดี มีธรรมชาติที่เหมาะสมกับการพักผ่อนเป็นอย่างดี และผลจากแบบสอบถามก็ได้แสดงถึงทัศนคติของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ โดย มีความเห็นในแง่บวกสูงมากสำหรับจุดชมวิวในตัวเมืองภูเก็ต นอกจากนี้พื้นที่ที่มีความสวยงามแล้วเขารังยังเป็นพื้นที่ที่สามารถเดินทางเข้าได้ถึงสะดวกอีกด้วย เนื่องจากมีระยะห่างจาก

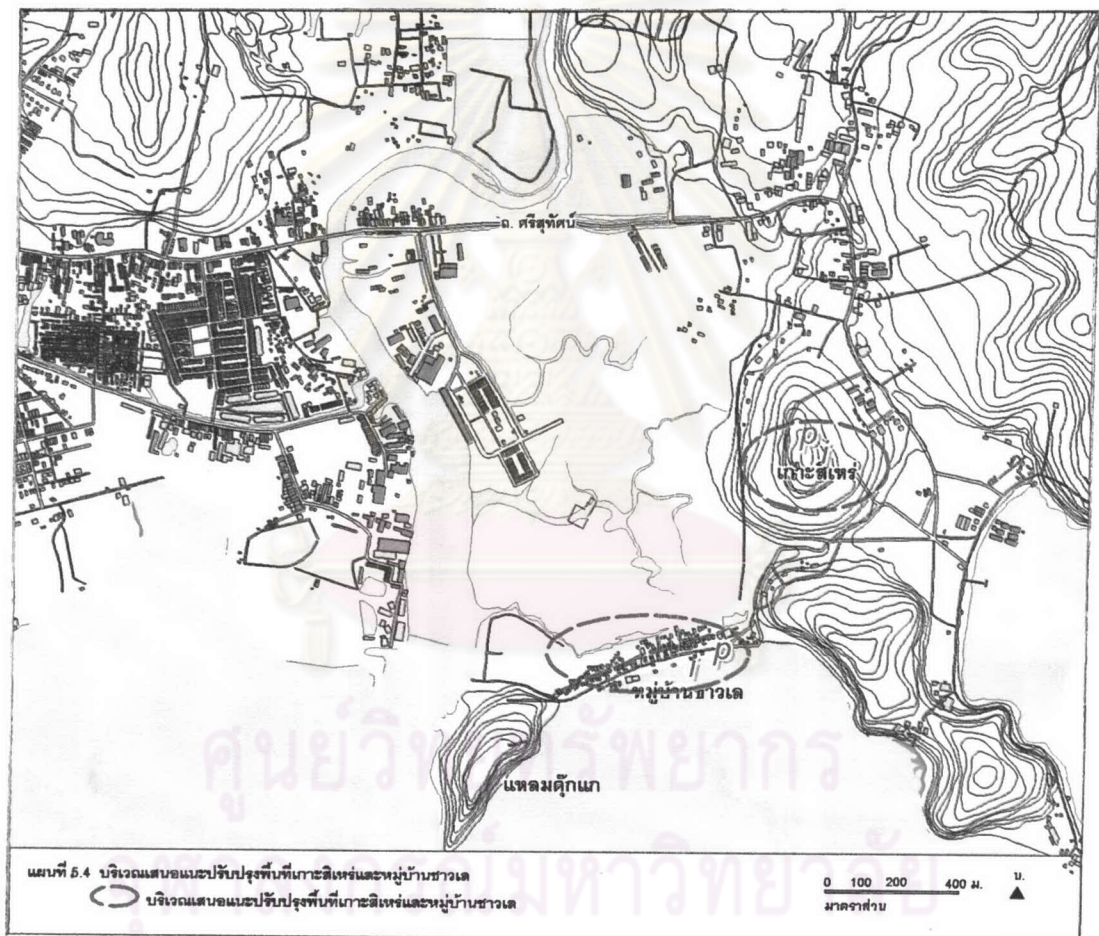

เดินทางขึ้นลงได้โดยสะดวกตลอดเวลาทุกฤดูกาล ซึ่งความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีทัศนคติในแง่บวกในเรื่องของความสะดวกของเส้นทางคมนาคมโดยรวม และในส่วนของสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวในบริเวณเขารังนี้นับได้ว่าบริการต่างๆที่ต้องการของนักท่องเที่ยวโดยทั่วไปอยู่แล้วหลายประการ ได้แก่ ร้านอาหาร ร้านจำหน่ายของที่ระลึก สุขาสาธารณะ ที่นั่งพักผ่อน โทรศัพท์ และ สนามเด็กเล่น เป็นต้น ทำให้เป็นการประหยัดงบประมาณในการปรับปรุงลงไปได้มากหากต้องมีการปรับปรุงเพื่อเพิ่มศักยภาพในการเป็นสถานที่ท่องเที่ยวให้สูงขึ้นไปอีก แม้ว่าความเห็นของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะมีความเห็นในแง่ลบในเรื่องขององค์ประกอบต่างๆดังกล่าวของพื้นที่เมืองโดยรวมก็ตามแต่ก็น่าจะไม่ได้หมายความรวมถึงพื้นที่นี้ด้วย เนื่องจากมีความพร้อมพอสมควรดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

อย่างไรก็ตามพื้นที่สวนสาธารณะเขารังก็ยังมีปัญหาที่ควรต้องได้รับการปรับปรุงหลายประการ อันดับแรกคือ เส้นทางขึ้นลงแม้ว่าจะเป็นถนนลาดยางที่มีสภาพดีสามารถใช้งานได้โดยสะดวกในทุกฤดูกาลก็ตาม แต่จากความกว้างของพื้นผิวจราจรที่มีขนาดจำกัด คือ ประมาณ 7 เมตรเท่านั้น ทำให้มีโอกาสของการเกิดอุบัติเหตุได้สูงมาก อีกทั้งการไม่มีพื้นที่เพียงพอที่จะจำแนกทางจักรยานและทางเดินเท้า หรือ jogging track ออกจากกัน ทำให้ผู้ที่นิยมใช้เส้นทางนี้เป็นเส้นทางในการออกกำลังกายต้องเสี่ยงภัยจากผู้เดินทางโดยใช้ยานพาหนะร่วมในเส้นทางดังกล่าว ซึ่งพิจารณาได้จากความคิดเห็นที่ได้จากนักท่องเที่ยวในเรื่องความปลอดภัยที่

ส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นไว้ในแง่ลบ ในส่วนของบริการอื่นๆสำหรับนักท่องเที่ยว แม้ว่าพื้นที่จุดชมวิวบริเวณเขารังนี้จะมีอยู่บ้างแล้วตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น แต่หากพิจารณาจากศักยภาพของพื้นที่ที่อาจกล่าวได้ว่าบริการต่างๆที่มีอยู่แล้วยังน้อยเกินไป ทำให้ความคิดเห็นที่ได้จากนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่าควรต้องมีการปรับปรุงบริการต่างๆที่มีอยู่ เพื่อให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ตัวอย่างเช่น แผ่นป้ายอธิบายพื้นที่ต่างๆที่มองเห็นจากจุดชมวิว และกล้องส่องทางไกลแบบหยอดเหรียญไว้ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว เป็นต้น นอกจากนี้พื้นที่จุดรถในบริเวณเขารังแม้ว่าจะมีอยู่บ้างแล้วพอสมควรก็ตามแต่หากมีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น หลังจากได้รับการส่งเสริมทางการท่องเที่ยวก็อาจส่งผลให้เกิดปัญหาขึ้นได้ ดังนั้นจึงควรต้องเตรียมการไว้ให้เพียงพอเพื่ออำนวยความสะดวกและสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวนั่นเอง

ในส่วนของพื้นที่เกาะสีเฮอร์นับได้ว่าเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวอีกแห่งหนึ่งแม้จะตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตก็ตาม ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากเกาะสีเฮอร์เป็นพื้นที่ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวสูง ประกอบด้วยพื้นที่ที่มีทิวทัศน์ที่สามารถมองเห็นอ่าวภูเก็ตที่สวยงามได้อย่างชัดเจนและทั่วถึง อีกทั้งยังเป็นพื้นที่ที่สามารถเที่ยวชมสภาพของสังคมและวิถีชีวิตของชาวเลซึ่งมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวได้โดยสะดวก เนื่องจากมีสภาพพื้นที่ที่เอื้ออำนวยต่อกิจกรรมดังกล่าว

ซึ่งมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวได้โดยสะดวก เนื่องจากมีสภาพพื้นที่ที่เอื้ออำนวยต่อกิจกรรมดังกล่าวได้เป็นอย่างดี ซึ่งความเห็นที่ได้จากนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ก็เห็นว่าโดยรวมแล้วแหล่งท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องซึ่งรวมถึงพื้นที่นี้ด้วยมีความสวยงามและน่าสนใจพอสมควร นอกจากนี้เกาะสิเหร่ยังมีที่ตั้งไม่ไกลจากตัวเมืองมากนัก กล่าวคือ มีระยะห่างจากย่านใจกลางเมือง ซึ่งเป็นย่านที่พักของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาพักในตัวเมืองเพียง 4 กิโลเมตรเท่านั้น นับได้ว่าเป็นระยะทางที่นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่นี้ได้โดยสะดวกได้หลายวิธี เช่น รถยนต์ส่วนตัว รถยนต์รับจ้าง รถจักรยานยนต์ หรือ แม้แต่จักรยาน ซึ่งหากได้มีการปรับปรุงบริการด้านการคมนาคมขนส่งสาธารณะและสภาพของเส้นทางให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นก็จะยิ่งเป็นการส่งเสริมศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่บริเวณนี้ให้เพิ่มสูงขึ้นได้อีกมาก และจากการที่พื้นที่โดยรอบเกาะสิเหร่มีขนาดกะทัดรัด ทำให้พอเหมาะกับระยะเวลาที่นักท่องเที่ยวสามารถใช้ในการเดินทางชมจนครบถ้วนทั้งพื้นที่ โดยเฉลี่ยแล้วประมาณ 2-3 ชั่วโมงในการเดินทางชมสถานที่และกิจกรรมทั้งหมดที่มีอยู่ในเกาะสิเหร่ ซึ่งนับว่าน่าจะเหมาะสมกับความสนใจของนักท่องเที่ยวทั่วไปในการเที่ยวชมได้เป็นอย่างดี

อย่างไรก็ตามพื้นที่เกาะสิเหร่ก็นับว่ามีปัญหาอยู่บ้าง ซึ่งควรที่จะได้รับการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้มีศักยภาพเพิ่มสูงขึ้นได้อีก ได้แก่ เส้นทางรถสัญจรภายในพื้นที่ซึ่งยังไม่สะดวก และปลอดภัยเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งถนนทางขึ้นไปด้านบนของเกาะสิเหร่ที่ยังมีสภาพเป็นถนนดินลูกรังที่คับแคบและขรุขระ ทั้งที่จะสามารถปรับปรุงให้มีสภาพดีขึ้นได้โดยไม่ยากนัก เนื่องจากเป็นระยะทางสั้นๆและมีการจราจรที่เบาบางมาก อีกปัญหาหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการเสริมสร้างศักยภาพของเกาะสิเหร่ก็คือ การขาดแคลนพื้นที่จอดรถทั้งด้านบนและด้านล่างของเกาะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากมีนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นจากการส่งเสริมการท่องเที่ยวของพื้นที่ให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น นับว่าเป็นปัญหาที่ควรต้องมีการเตรียมการล่วงหน้า ซึ่งปัญหาในเรื่องที่จอดรถนี้นับเป็นปัญหาที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้ให้ความเห็นในแง่ลบต่อแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองภูเก็ตทุกแห่ง

นอกจากนี้ยังมีปัญหาในเรื่องของเส้นทางเดินเท้าภายในชุมชนชาวเลที่มีสภาพที่เรียกได้ว่าเป็นธรรมชาติแบบดั้งเดิมมากจนเกินไป กล่าวคือ เป็นถนนดินที่มีน้ำนองอยู่เป็นช่วงๆ ทำให้การเดินทางชมสถานที่ที่เป็นไปอย่างยากลำบากพอสมควร นับได้ว่าไม่ค่อยมีความเหมาะสมต่อการรองรับนักท่องเที่ยวจำนวนมากเท่าใดนัก ควรต้องมีการปรับปรุงให้มีสภาพดีขึ้นบ้าง แต่การพัฒนาดังกล่าวควรต้องดำเนินการด้วยความระมัดระวังไม่ให้เป็นการสูญเสียเอกลักษณ์ที่มีเสน่ห์เฉพาะตัวของพื้นที่ไป ในส่วนขององค์ประกอบอื่นๆของพื้นที่ ได้แก่ จุดให้บริการนักท่องเที่ยว สุขาสาธารณะ ป้ายสัญลักษณ์ ที่นั่งพักผ่อน และร้านจำหน่ายของที่ระลึก ก็ยังนับว่าขาดแคลน

ซึ่งหากได้มีการเพิ่มเติมองค์ประกอบเหล่านี้เข้าไปอย่างครบถ้วน และเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวที่จะเป็นการเพิ่มศักยภาพของพื้นที่ขึ้นได้อีกมาก

5.1.2 สรุปศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่อง

จากการวิเคราะห์ศักยภาพและปัญหาแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมดในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องตามที่กล่าวมาข้างต้นทั้งหมดแล้วนั้น สามารถสรุปเป็นภาพรวมได้ว่าแหล่งท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องนับเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพและศักยภาพสูงเหมาะแก่การพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความน่าสนใจและมีคุณภาพที่สูงขึ้นได้อีกซึ่งจะสามารถสร้างแรงดึงดูดให้นักท่องเที่ยวมีความสนใจที่จะเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตเพิ่มขึ้นได้อันจะเป็นการสร้างรายได้เพิ่มให้แก่จังหวัดภูเก็ต และประเทศชาติโดยรวมได้เป็นอย่างดี เนื่องจาก

5.1.2.1 แหล่งท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องมีรูปแบบที่หลากหลายแตกต่างกันออกไปหลายรูปแบบ ซึ่งสามารถที่จะดึงดูดความสนใจจากนักท่องเที่ยวซึ่งมีความสนใจที่แตกต่างกันออกไปในหลายรูปแบบได้เป็นอย่างดี

5.1.2.2 แหล่งท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องมีความพร้อมของโครงข่ายการคมนาคมทางบก ทางน้ำ (ทางทะเล) และทางอากาศ โดยมีโครงข่ายคมนาคมทางบกที่สามารถเชื่อมโยงตัวเมืองเข้ากับสนามบินนานาชาติ ท่าเรือโดยสาร และท่าเรือน้ำลึกได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีโครงข่ายของถนนสายประธาน (Primary Road) ที่เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว ชุมชนเมือง และศูนย์กลางระบบการขนส่งต่างๆ เข้าด้วยกัน เช่น ถนนเทพกษัตรี (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 402) เชื่อมโยงเมืองกับสนามบินนานาชาติภูเก็ต ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4021 เชื่อมโยงเมืองกับท่าเรือน้ำลึกวิชิต และถนนศรีสุทศน์ที่เชื่อมโยงเมืองกับท่าเรือรัชฎา เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นที่ได้จากนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เห็นว่าเส้นทางการคมนาคมโดยรวมของภูเก็ตอยู่ในระดับดี แม้จะมีผิวจราจรที่คับแคบไปบ้าง (ส่วนใหญ่มีเพียง 2 ช่องจราจรเท่านั้น) ซึ่งหากได้มีการปรับปรุงให้มีความเหมาะสมกับปริมาณการจราจรและสภาพพื้นผิวที่สามารถจำแนกประเภทของยานพาหนะออกจากกันอย่างชัดเจนก็จะเป็นการช่วยเพิ่มความปลอดภัยและศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของสถานที่ท่องเที่ยวเหล่านั้นได้อีกมาก

5.1.2.3 แหล่งท่องเที่ยวต่างๆในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องตามที่ได้นำเสนอการวิเคราะห์มาข้างต้นแล้วนั้นมีการกระจายตัวอยู่ในระยะที่พอเหมาะต่อการเดินทางของนักท่องเที่ยวที่จะเที่ยวชมได้อย่างทั่วถึงในระยะเวลาที่ไม่ยาวนานเกินไปนัก แต่ยังสามารถที่จะ

ได้รับประสบการณ์การท่องเที่ยวที่แตกต่างกันออกไปจากทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีอยู่หลากหลายได้อย่างครบถ้วน

5.1.2.4 ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมารัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างจริงจัง โดยการสนับสนุนทั้งการประชาสัมพันธ์ ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว และการจัดการด้านการท่องเที่ยว โดยมีเป้าหมายให้เกิดกระแสการเงินและการลงทุนจากธุรกิจการท่องเที่ยวให้เป็นหนึ่งในฐานเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ ซึ่งนโยบายดังกล่าวมีส่วนช่วยสร้างแรงดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศให้มาเยือนภูเก็ตเป็นจำนวนมาก ประกอบกับการที่ภาครัฐได้มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากจึงนับได้ว่าเป็นผลดีโดยตรงต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวภายในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องเหล่านี้ด้วยเช่นกัน ทั้งนี้เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีจุดขายในด้านประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิต อันเป็นข้อดีที่สร้างความหลากหลายแก่แหล่งท่องเที่ยวในเกาะภูเก็ตที่ส่วนมากมักจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติผนวกกับปัจจุบันกระแสนิยมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกำลังได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวสูงชันทำให้เมืองภูเก็ตเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวสูงชันตามไปด้วย

5.1.3 ปัญหาของแหล่งท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่อง

อย่างไรก็ตามแม้จะเห็นได้อย่างชัดเจนจากการวิเคราะห์ข้างต้นแล้วว่าแหล่งท่องเที่ยวต่างๆในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องนี้นับเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูงมาก เนื่องจากปัจจัยต่างๆดังกล่าวข้างต้น แต่แท้ที่จริงแล้วแหล่งท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องเหล่านี้ก็ยังมีปัญหาที่ควรต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขอยู่อีกหลายประการ ซึ่งหากได้มีการดำเนินการปรับปรุงให้ดีขึ้นแล้วก็น่าจะส่งผลดีต่อการท่องเที่ยวโดยรวมของจังหวัดภูเก็ตได้อีกมาก ได้แก่

5.1.3.1 กิจกรรมเพื่อการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวต่างๆที่มีอยู่ในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องยังมีอยู่น้อยเกินไป ทั้งที่แหล่งท่องเที่ยวต่างๆเหล่านี้มีศักยภาพที่สูงมากในการดึงดูดนักท่องเที่ยว แต่มิได้มีการใช้ศักยภาพที่มีอยู่อย่างเต็มประสิทธิภาพ ซึ่งแนวทางหนึ่งที่น่าจะได้ผล คือ การจัดให้มีกิจกรรมที่หลากหลายเพิ่มมากขึ้นในทุกๆพื้นที่ เพื่อดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวให้มีความสนใจที่จะเดินทางเขามาร่วมกิจกรรมต่างๆดังกล่าวมากขึ้นได้

5.1.3.2 แหล่งท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องยังขาดการจัดการด้านการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ ถึงแม้ว่าเมืองภูเก็ตจะมีบทบาทเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังเป็นเมืองศูนย์กลางที่มีเอกลักษณ์ทางศิลปวัฒนธรรม มีกิจกรรมต่อเนื่องทั้งกลางวันและกลางคืนที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเที่ยวชมเมืองและจับจ่ายใช้สอย เช่น บริเวณย่านการค้าเมืองเก่า

บริเวณย่านห้างสรรพสินค้าโรบินสัน-ไอทีเอ็น ร้านค้า ร้านอาหาร และร้านขายของที่ระลึก รวมไปถึงบริเวณย่านสถานบันเทิง เป็นต้น แต่ยังคงขาดระบบการจัดการด้านการท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์ และการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในเมืองให้มีความน่าสนใจเพิ่มขึ้น ซึ่งพื้นที่ในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่ที่เกี่ยวข้องเนื่องมีทรัพยากรการท่องเที่ยวเพียงพอต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในเมือง (City Tour) อันจะเป็นการเสริมสร้างกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่จะเป็นการสร้างงาน สร้างรายได้เพิ่มให้กับประชากรในเมืองได้เป็นอย่างดี

5.1.3.3 ระบบการสัญจรภายในและภายนอกของแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งระบบการสัญจรของพื้นที่เมืองโดยรวมยังไม่มีความเหมาะสมและไม่เอื้ออำนวยต่อการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวและผู้สัญจรทั่วไปอื่นๆเท่าที่ควร หมายถึง ไม่มีการจำแนกระบบการสัญจรที่ส่งผลกระทบต่อกันให้แยกจากกันโดยเด็ดขาดและมีการเชื่อมโยงของเส้นทางต่างๆอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะเป็นการช่วยเสริมสร้างความปลอดภัยในการเดินทางของผู้สัญจรทั่วไปและการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี ซึ่งในประเด็นนี้มีนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามถึงกว่าร้อยละ 60 ที่ให้ความเห็นไว้ว่าควรต้องมีการปรับปรุง

5.1.3.4 องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวโดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆที่ควรต้องมีไว้ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ป้ายสื่อความหมาย ระบบสัญญาณการจราจรที่คำนึงถึงความสะดวกปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ที่นั่งพักผ่อน สุขาสาธารณะ ลานจอดรถ และพื้นที่ที่มีร่มเงาเพื่อการพักผ่อนของนักท่องเที่ยว เป็นต้น ยังไม่เพียงพอและเอื้ออำนวยต่อความสะดวกของนักท่องเที่ยวเท่าที่ควรพิจารณาได้จากความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามต่างก็มีความเห็นว่าจะต้องมีการปรับปรุงสิ่งต่างๆที่กล่าวมาแล้วข้างต้นเหล่านี้ให้เพียงพอและมีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

5.2 การวิเคราะห์ศักยภาพและปัญหาของบริการเพื่อการท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาสภาพทั่วไปของบริการต่างๆเพื่อการท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวข้องในบทที่ 3 ประกอบกับพฤติกรรมและทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อบริการต่างๆเพื่อการท่องเที่ยวตามที่ได้นำเสนอไว้ในบทที่ 4 ได้นำมาวิเคราะห์ร่วมกันเพื่อให้ทราบถึงศักยภาพและปัญหาที่แท้จริงของการบริการต่างๆเพื่อการท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

5.2.1 ศักยภาพของบริการเพื่อการท่องเที่ยว

5.2.1.1 ที่พักแรม นับเป็นบริการเพื่อการท่องเที่ยวที่มีความสำคัญอยู่ในลำดับแรก เนื่องจากมักเป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวต้องเตรียมการล่วงหน้าก่อนการเดินทางไปยังที่ใดก็ตาม สำหรับที่พักแรมในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่อง นับว่าเป็นแหล่งที่พักที่มีศักยภาพสูงมากในการรองรับนักท่องเที่ยว เนื่องจาก 1) มีความหลากหลายทั้งประเภท และระดับราคาให้นักท่องเที่ยวเลือกใช้บริการได้ตามรสนิยมและระดับความสามารถ 2) มีตำแหน่งที่ตั้งที่เหมาะสมเนื่องจากส่วนใหญ่ตั้งอยู่ใจกลางเมือง ซึ่งมีบริการต่างๆครบถ้วนและใกล้แหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย 3) มีระดับราคาที่ประหยัดกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับแหล่งที่พักภายนอก ทำให้บริษัทนำเที่ยวประเภท group tour ส่วนใหญ่จัดให้นักท่องเที่ยวเข้าพักในที่พักเหล่านี้เพิ่มมากขึ้นตามลำดับ 4) มีจำนวนห้องพักที่มากเพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยวได้อีกมาก ซึ่งพิจารณาได้จากอัตราการเข้าพักเฉลี่ยที่มีอัตราอยู่ที่ประมาณร้อยละ 60 เท่านั้น 5) มีระดับของการบริการอยู่ในระดับดีเป็นที่พอใจของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ ซึ่งพิจารณาได้จากผลการตอบแบบสอบถามที่กว่าร้อยละ 50 เห็นว่า ราคา และบริการของที่พักในเมืองอยู่ในระดับดีเป็นที่น่าพอใจ

ตารางที่ 5.8 ทศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อราคาค่าที่พัก

นักท่องเที่ยว	แหล่งท่องเที่ยว					
	ในเมือง			นอกเมือง		
	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง
ชาวไทย	29	54	16	29	53	18
ชาวต่างชาติ	40	43	12	37	46	16
เฉลี่ย (%)	34	48	14	32	50	17

ที่มา : การวิเคราะห์จากแบบสอบถาม

ตารางที่ 5.9 ทศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อบริการด้านที่พัก

นักท่องเที่ยว	แหล่งท่องเที่ยว					
	ในเมือง			นอกเมือง		
	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง
ชาวไทย	31	56	12	30	58	12
ชาวต่างชาติ	16	53	31	16	56	28
เฉลี่ย (%)	23	54	22	23	57	20

ที่มา : การวิเคราะห์จากแบบสอบถาม

5.2.1.2 การคมนาคมและบริการการเดินทาง บริการเพื่อการท่องเที่ยวในด้านนี้ของแหล่งท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่อง นับได้ว่ามีความสะดวก เนื่องจากสภาพของเส้นทางคมนาคมส่วนใหญ่มีสภาพดีสามารถใช้เดินทางได้โดยสะดวกในทุกฤดูกาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางหลวงสายหลักที่เป็นเส้นทางเชื่อมโยงตัวเมืองภูเก็ตเข้ากับท่าอากาศยานและจังหวัดใกล้เคียงที่มีช่องทางการจราจรกว้างขวางถึง 6 ช่องทางในบางช่วง ซึ่งในกรณีนี้ก็สอดคล้องกับความคิดเห็นที่ได้จากนักท่องเที่ยวที่เห็นว่าการคมนาคมขนส่งโดยรวมของภูเก็ตอยู่ในสภาพดียอมรับได้เป็นส่วนใหญ่ แต่ข้อด้อยที่สำคัญประการหนึ่งของบริการด้านนี้ คือ การบริการขนส่งสาธารณะที่ยังไม่สามารถช่วยส่งเสริมกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวของภูเก็ตได้ดีเท่าที่ควร เนื่องจากยังไม่มีบริการขนส่งมวลชนในเส้นทางที่เหมาะสม เช่น ระหว่างสนามบินกับตัวเมือง และแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ รอบเกาะ เป็นต้น ซึ่งในความเป็นจริงแล้วในเส้นทางดังกล่าวมีบริการสาธารณะตามช่วงเวลาที่เหมาะสมก็น่าจะเป็นการช่วยเสริมศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของตัวเมืองและจังหวัดภูเก็ตได้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้ประเด็นของการบริการขนส่งสาธารณะที่มีให้บริการอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งส่วนใหญ่ตั้งอยู่บริเวณวงเวียนน้ำพุก็นับเป็นประเด็นที่นักท่องเที่ยวจำนวนมากได้ให้ความเห็นไว้ในแง่ลบทั้งในแง่ของการบริการ ราคา ช่วงเวลา ความปลอดภัยโดยรวม ซึ่งควรอย่างยิ่งที่จะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขเป็นการด่วน รวมทั้งในส่วนของบริการรถเช่า ซึ่งมีให้บริการอยู่โดยทั่วไปหลากหลายประเภท ควรที่จะได้มีการจัดการให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยด้วยกฎเกณฑ์ที่มีความเหมาะสมสอดคล้องกับความเป็นจริงและความต้องการของนักท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้นด้วย

ตารางที่ 5.10 ทศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อบริการด้านคมนาคมขนส่ง

นักท่องเที่ยว	แหล่งท่องเที่ยว					
	ในเมือง			นอกเมือง		
	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง
ชาวไทย	21	33	46	21	33	46
ชาวต่างชาติ	26	29	45	25	29	46
เฉลี่ย (%)	24	31	45	23	31	46

ที่มา : การวิเคราะห์จากแบบสอบถาม

5.2.1.3 ร้านอาหาร ภัตตาคาร และสถานบันเทิง นับเป็นบริการเพื่อการท่องเที่ยวที่มีความสำคัญอีกประเภทหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักท่องเที่ยวบางกลุ่มที่อาจมีความชอบเป็นการเฉพาะในเรื่องดังกล่าวนี้ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วบริการด้านร้านอาหาร และภัตตาคารในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องมีอยู่อย่างหลากหลายและกระจายอยู่ทั่วไปทั้งพื้นที่ชุมชนเมืองและในโรงแรมที่พักเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เลือกใช้บริการได้ตามสะดวก ในส่วนของการบันเทิง พบว่า ส่วนใหญ่มีให้บริการอยู่ในโรงแรมที่พักพอสมควร ซึ่งจากการสัมภาษณ์และสังเกตพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวและพักอยู่ในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่อง พบว่า มีนักท่องเที่ยวจำนวนไม่มากนักที่มีความสนใจในเรื่องสถานบันเทิงเป็นการเฉพาะ ดังนั้นจึงอาจกล่าวในภาพรวมได้ว่าบริการด้านร้านอาหาร ภัตตาคาร และสถานบันเทิงที่มีอยู่ในปัจจุบันน่าจะเพียงพอและเหมาะสมกับความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ดีพอสมควรแล้ว

5.2.1.4 บริการนำเที่ยวและข่าวสารการท่องเที่ยว จากการศึกษาสภาพทั่วไปของบริการเพื่อการท่องเที่ยวในด้านนี้ในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่อง พบว่า ภาคเอกชนได้แสดงบทบาทและศักยภาพที่สูงกว่าภาครัฐอยู่มาก เนื่องจากมีการให้บริการที่ทั่วถึงกว่ามาก โดยพบว่า มีการร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดกับแหล่งที่พักของนักท่องเที่ยวในการให้บริการนำเที่ยวและข่าวสารการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวที่อยู่พักในที่พักนั้นๆเอง และนักท่องเที่ยวทั่วไปได้เป็นอย่างดี ในขณะที่บริการของภาครัฐเองกลับมีจุดให้บริการอยู่เพียง 2 แห่ง เท่านั้น คือ ที่ทำการของ ททท.เอง และ สถานีตำรวจท่องเที่ยวบริเวณสี่แยกหอนาฬิกา ซึ่งที่ตั้งของ ททท. ดังกล่าวยังไม่มี ความเหมาะสมนัก เนื่องจากตั้งอยู่ห่างออกมาจากแหล่งท่องเที่ยวและยังหายากอีกด้วย จึงทำให้ไม่สามารถที่จะให้บริการนักท่องเที่ยวได้ดีเท่าที่ควร

นอกจากนี้บุคลากรที่ให้บริการก็ยังมีข้อด้อยในเรื่องของความสามารถในการสื่อสารอีกด้วย กล่าวคือ มีความสามารถในการใช้ภาษาที่จำกัด ทำให้ไม่สามารถให้บริการนักท่องเที่ยวที่มีอยู่อย่างหลากหลายได้ดีนัก ซึ่งเป็นเรื่องหนึ่งที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวเอเชียได้ให้ความเห็นในแง่ลบสัดส่วนสูงสุด คือ กว่าร้อยละ 41 ที่เห็นว่าควรปรับปรุงด้านนี้ ตารางที่ 5.11 ทศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อบริการนำเที่ยวและข่าวสารการท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยว	แหล่งท่องเที่ยว					
	ในเมือง			นอกเมือง		
	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง
ชาวไทย	14	53	32	8	51	41
ชาวต่างชาติ	46	33	21	65	22	13
เฉลี่ย (%)	30	45	27	37	36	27

ที่มา : การวิเคราะห์จากแบบสอบถาม

5.2.1.5 บริการด้านความปลอดภัย แท้ที่จริงแล้วชุมชนเมืองภูเก็ตเป็นชุมชนที่มีความปลอดภัยสูงมากนับแต่อดีต กล่าวคือ เป็นชุมชนที่มีคดีอาชญากรรมต่ำที่สุดในประเทศมาเป็นระยะเวลายาวนาน ทั้งนี้อาจเนื่องจากสภาพเศรษฐกิจที่ดี และข้อได้เปรียบทางภูมิศาสตร์ที่มีสภาพเป็นเกาะ มีทางเข้า-ออกจำกัด ทำให้ง่ายต่อการดูแลรักษาความปลอดภัยในระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตามหลังจากมีการเปลี่ยนสภาพเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งของประเทศทำให้มีการอพยพเข้ามาหางานทำของแรงงานจำนวนมากทั้งชาวไทยเองและชาวต่างประเทศ ทำให้ความปลอดภัยดังกล่าวลดลงไปบ้าง เนื่องจากความหลากหลายของผู้อพยพเข้ามาใหม่นั้นเอง เป็นเหตุผลที่สำคัญประการหนึ่ง

สำหรับในส่วนของแหล่งท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องมีจุดให้บริการดูแลรักษาความปลอดภัยอยู่ 2 จุดหลัก คือ สถานีตำรวจภูธรภูเก็ต และ สถานีตำรวจท่องเที่ยวภูเก็ต ซึ่งตำแหน่งที่ตั้งของสถานีตำรวจท่องเที่ยวนับว่ามีความเหมาะสมมาก กล่าวคือตั้งอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวใจกลางเมืองภูเก็ต ซึ่งคาดได้ว่าสามารถสร้างความอุ่นใจให้เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวโดยทั่วไปเป็นอย่างดี สอดคล้องกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวกว่าร้อยละ 60 ที่นับว่าบริการด้านนี้อยู่ในระดับพอใช้ค่อนข้างไปในทางดี

ตารางที่ 5.12 ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อบริการด้านความปลอดภัย

นักท่องเที่ยว	แหล่งท่องเที่ยว					
	ในเมือง			นอกเมือง		
	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง
ชาวไทย	57	33	10	56	36	8
ชาวต่างชาติ	13	67	20	13	69	18
เฉลี่ย (%)	35	50	15	35	52	13

ที่มา : การวิเคราะห์จากแบบสอบถาม

อย่างไรก็ตามหากพิจารณาในเรื่องของจุดให้บริการแล้วนับว่ายังมีน้อยอยู่มากเมื่อเทียบกับแหล่งท่องเที่ยวที่กระจายตัวอยู่ในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่อง ซึ่งควรอย่างยิ่งที่จะต้องมีการจัดตั้งจุดให้บริการเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้บริการที่ทั่วถึงมากยิ่งขึ้นนั่นเอง

5.2.1.6 บริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ได้แก่ ร้านค้าทั่วไป ร้านจำหน่ายของที่ระลึก ธนาคารและบริการแลกเงิน โทรศัพท์สาธารณะ สุขาสาธารณะ และที่นั่งพักผ่อน ซึ่งนับว่ามีความสำคัญต่อการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวไม่น้อยเช่นกัน จากการสำรวจสภาพทั่วไปในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่อง พบว่า บริการเหล่านี้อาจจำแนกออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีให้บริการในระดับดีพอควรอยู่แล้ว ได้แก่ ร้านค้าทั่วไป ห้างสรรพสินค้า ธนาคารและบริการแลกเงิน รวมทั้งโทรศัพท์สาธารณะ ซึ่งนับได้ว่ามีการให้บริการที่กระจายตัวอยู่อย่างทั่วถึง สามารถสร้างความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี ในขณะที่อีกกลุ่มหนึ่ง ได้แก่ ร้านจำหน่ายของที่ระลึก สุขาสาธารณะ และที่นั่งพักผ่อนยังมีอยู่น้อยมาก ซึ่งสอดคล้องกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เห็นว่าควรต้องมีการปรับปรุงบริการดังกล่าวในสัดส่วนเฉลี่ยสูงถึงร้อยละ 57

ตารางที่ 5.13 ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการด้านร้านค้าทั่วไป ธนาคาร/ที่แลกเงิน และโทรศัพท์สาธารณะ

นักท่องเที่ยว	แหล่งท่องเที่ยว					
	ในเมือง			นอกเมือง		
	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง
ชาวไทย	32	55	13	31	53	16
ชาวต่างชาติ	13	75	12	17	62	21
เฉลี่ย (%)	23	65	12	25	58	18

ที่มา : การวิเคราะห์จากแบบสอบถาม

ตารางที่ 5.14 ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการด้านร้านจำหน่ายของที่ระลึกและสุขาสาธารณะ

นักท่องเที่ยว	แหล่งท่องเที่ยว					
	ในเมือง			นอกเมือง		
	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง
ชาวไทย	18	40	42	17	46	37
ชาวต่างชาติ	4	24	72	13	31	56
เฉลี่ย (%)	11	32	57	15	38	46

ที่มา : การวิเคราะห์จากแบบสอบถาม

5.2.2 ปัญหาของบริการเพื่อการท่องเที่ยว

จากการวิเคราะห์ศักยภาพของบริการต่างๆเพื่อการท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ต และพื้นที่เกี่ยวเนื่องตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น สามารถจัดกลุ่มของบริการต่างๆตามลำดับความเร่งด่วนของปัญหาออกได้เป็น 3 ระดับ ได้แก่ บริการที่ต้องการการแก้ไขเร่งด่วน บริการที่มีปัญหาในระดับรอง และบริการที่อยู่ในระดับดีอยู่แล้ว

5.2.2.1 บริการที่ต้องการการแก้ไขเร่งด่วน ได้แก่

1) ที่จอดรถและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆบางประเภทที่ยังขาดแคลนอยู่อีกมาก ได้แก่ ร้านจำหน่ายของที่ระลึก สุขาสาธารณะ และที่นั่งพักผ่อน ซึ่งองค์ประกอบต่างๆเหล่านี้อาจจัดให้รวมกลุ่มอยู่ด้วยกันได้เป็นอย่างดี

2) การคมนาคมขนส่งและบริการการเดินทาง ซึ่งยังไม่มีความสะดวกปลอดภัยเท่าที่ควรดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

3) การบริการด้านความปลอดภัย แม้ความปลอดภัยโดยรวมในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องนี้จะอยู่ในระดับดีพอควรอยู่แล้วก็ตาม แต่เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมากที่ควรต้องมีการปรับปรุงให้ดีขึ้นไปอีกเพื่อความไม่ประมาท

5.2.2.2 บริการที่มีปัญหาในระดับรอง ได้แก่

บริการนำเที่ยวและชาวสารการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นปัญหาที่อาจแก้ไขได้ไม่ยากนัก เนื่องจากจุดอ่อนคือบริการภาครัฐเอง แต่ควรมีการดำเนินการที่ไม่ล่าช้าจนเกินไป ซึ่งจะช่วยเพิ่มศักยภาพของการท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องให้สูงขึ้นได้เป็นอย่างดี

5.2.2.3 บริการที่อยู่ในระดับดีอยู่แล้ว ได้แก่

บริการด้านที่พักแรม ร้านอาหาร ภัตตาคาร และสถานบันเทิง ซึ่งบริการเหล่านี้ที่มีอยู่ในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่อง นับว่า อยู่ในระดับดี มีความเพียงพอต่อความต้องการ และได้รับความพึงพอใจจากนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับดีอยู่แล้วก็ยังคงควรที่จะต้องมีการพัฒนาให้มีมาตรฐานเพื่อเพิ่มศักยภาพของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูงขึ้นอีก

5.3 ศักยภาพของเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องจากความสนใจของนักท่องเที่ยว

5.3.1 ความสนใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวประเภทต่างๆ

จากการศึกษาความสนใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวประเภทต่างๆของจังหวัดภูเก็ต พบว่า มีนักท่องเที่ยวถึงร้อยละ 72 ที่มีความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ โดยกว่าร้อยละ 90 ของนักท่องเที่ยวชาวไทยและกว่าร้อยละ 82 ของนักท่องเที่ยวชาวยุโรปที่มีความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวประเภทนี้ ในขณะที่นักท่องเที่ยวชาวเอเชีย และกลุ่มอื่นๆมีความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติน้อยกว่า คือ มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 37.5 และ 55.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 5.15 ความสนใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวประเภทต่างๆ

หน่วย : ร้อยละ

นักท่องเที่ยว	แหล่งท่องเที่ยว						
	ธรรมชาติ	ประวัติศาสตร์	ประเพณี/วิถีชีวิต	จับจ่ายสินค้า	บันเทิง	กีฬา	อื่นๆ
ไทย	90.1	66.9	23.1	26.4	9.9	2.5	0
ยุโรป	88.2	21.3	15.0	28.3	31.5	6.3	9.4
เอเชีย	37.5	50.0	20.8	40.6	11.5	0	4.2
อื่นๆ	55.4	50.0	5.4	30.4	21.4	7.1	3.6
เฉลี่ย	72.0	46.0	17.5	31.0	18.8	3.8	4.5

ที่มา : วิเคราะห์จากแบบสอบถาม

และเมื่อพิจารณาถึงสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ พบว่า เกือบครึ่งหนึ่งของนักท่องเที่ยวทั้งหมด (ประมาณร้อยละ 46) มีความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวประเภทนี้ โดยที่นักท่องเที่ยวชาวไทยถึงร้อยละ 66.9 นักท่องเที่ยวชาวเอเชียและชาติอื่นๆประมาณร้อยละ 50 ในขณะที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวยุโรปเพียงร้อยละ 21.3 เท่านั้นที่มีความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ของภูเก็ต

สำหรับในส่วนของแหล่งท่องเที่ยวประเภทจับจ่ายสินค้า ซึ่งได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวทั้งหมดอยู่ในลำดับที่ 3 คือประมาณร้อยละ 31 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมดที่มีความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวประเภทนี้ โดยเป็นนักท่องเที่ยวชาวเอเชียสูงถึงร้อยละ 40.6 นักท่องเที่ยวชาติอื่นๆ และยุโรป ร้อยละ 30.4 และ 28.3 ตามลำดับ โดยมีนักท่องเที่ยวชาวไทยเพียงร้อยละ 26.4 เท่านั้น ที่มีความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวประเภทนี้

แหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวทั้งหมดในลำดับถัดมา คือ แหล่งท่องเที่ยวประเภทสถานบันเทิง คือ มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 18.8 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมดที่มีความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวประเภทนี้ โดยเป็นนักท่องเที่ยวชาวยุโรปถึงร้อยละ 31.5 ในขณะที่เป็นนักท่องเที่ยวชาติอื่นๆ เอเชีย และชาวไทย ร้อยละ 21.4 , 11.5 และ 9.9 ตามลำดับ

สำหรับแหล่งท่องเที่ยวประเภทประเพณีและวิถีชีวิต พบว่า อยู่ในความสนใจของนักท่องเที่ยวทั้งหมดเฉลี่ยประมาณร้อยละ 17.5 โดยที่นักท่องเที่ยวชาวไทยร้อยละ 23.1 นักท่องเที่ยวชาวเอเชียร้อยละ 20.8 และนักท่องเที่ยวชาวยุโรปร้อยละ 15.0 และมีนักท่องเที่ยวชาติอื่นๆเพียงร้อยละ 5.4 เท่านั้น ที่มีความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวประเภทนี้

ในส่วนของแหล่งท่องเที่ยวประเภทกีฬา พบว่า อยู่ในความสนใจของนักท่องเที่ยวเฉลี่ยประมาณร้อยละ 3.8 เท่านั้น โดยเป็นนักท่องเที่ยวชาติอื่นๆร้อยละ 9.1 นักท่องเที่ยวชาวยุโรป

ร้อยละ 6.3 และนักท่องเที่ยวชาวไทย ร้อยละ 2.5 โดยที่ไม่มีนักท่องเที่ยวชาวเอเชียที่มีความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวประเภทนี้อยู่เลย

สำหรับแหล่งท่องเที่ยวประเภทอื่นๆ หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวที่เน้นด้านอาหารการกินเป็นส่วนใหญ่ พบว่า ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวประมาณร้อยละ 4.5 โดยที่นักท่องเที่ยวชาวยุโรปถึงร้อยละ 9.4 ที่มีความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวประเภทนี้ ในขณะที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวเอเชีย และชาติอื่นๆ ร้อยละ 4.2 และ 3.6 ตามลำดับ โดยที่ไม่มีนักท่องเที่ยวชาวไทยให้ความสนใจแหล่งท่องเที่ยวประเภทนี้อยู่เลย

5.3.2 ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่อง

จากความสนใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวประเภทต่างๆข้างต้น จึงสามารถนำมาคำนวณหาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องได้โดยการพิจารณาว่าความสนใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวประเภทต่างๆก็คือค่าน้ำหนักที่มีผลต่อศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเหล่านั้นนั่นเอง

ตารางที่ 5.16 ค่าน้ำหนักของแหล่งท่องเที่ยวประเภทต่างๆในตัวเมืองและนอกเมืองภูเก็ต

หน่วย : คะแนน

ประเภท	ค่าน้ำหนัก (ปรับค่าคะแนนรวมเป็น 100)	แหล่งท่องเที่ยว	
		ในเมือง	นอกเมือง
ธรรมชาติ	37.2	-	37.2
ประวัติศาสตร์	23.8	23.8	-
ประเพณี/วิถีชีวิต	9.0	9.0	-
จับจ่ายสินค้า	16.0	16.0	-
บันเทิง	9.7	-	9.7
กีฬา	2.0	-	2.0
อื่นๆ	2.3	-	2.3
รวม	100.0	48.8	51.2

ที่มา : จากการวิเคราะห์โดยแบบสอบถาม

และโดยการพิจารณาว่าแหล่งท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องประกอบไปด้วยแหล่งท่องเที่ยวต่างๆที่หลากหลาย โดยมีแหล่งท่องเที่ยวหลัก ได้แก่ ประเภทประวัติศาสตร์ ประเพณี/วิถีชีวิต และ จับจ่ายสินค้า ทำให้มีค่าน้ำหนักรวมเท่ากับ 48.8 ซึ่งนับว่ามีศักยภาพสูงมากเมื่อเทียบกับแหล่งท่องเที่ยวภายนอกที่มีค่าน้ำหนักรวมเท่ากับ 51.2

ทั้งนี้จากการพิจารณาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่อง โดยวิธีการให้ค่าน้ำหนักของแหล่งท่องเที่ยวประเภทต่างๆดังกล่าวทำให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่า แท้ที่จริงแล้วแหล่งท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องนับเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นในอนาคต

5.4 การคาดการณ์ทางการท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่อง

5.4.1 จำนวนนักท่องเที่ยว

จากสถิติจำนวนนักท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ.2537 – พ.ศ.2545 พบว่า ประเทศไทยมีนักท่องเที่ยวรวมเพิ่มขึ้นจาก 48.8 ล้านคน เมื่อปี พ.ศ.2537 เป็น 72.62 ล้านคน ในปี พ.ศ.2545 โดยที่นักท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ตมีส่วนแบ่งอยู่ระหว่าง 3.67 ถึง 5.52 และที่น่าสังเกต คือ ส่วนแบ่งที่เพิ่มมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัดในช่วง 2 ปีหลังที่แสดงถึงแนวโน้มของส่วนแบ่งที่เพิ่มมากขึ้นตามลำดับของจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ 5.17 เปรียบเทียบจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งประเทศกับนักท่องเที่ยวภูเก็ต

ปี	จำนวนนักท่องเที่ยว (ล้านคน)		นักท่องเที่ยวของภูเก็ต คิดเป็นร้อยละของทั้งประเทศ
	ทั้งประเทศ	ภูเก็ต	
2537	48.8	2.05	4.20
2538	59.2	2.17	3.67
2539	59.61	2.29	3.84
2540	59.27	2.4	4.05
2541	59.44	2.66	4.48
2542	62.2	2.75	4.42
2543	64.25	2.46	3.83
2544	68.68	3.79	5.52
2545	72.62	3.99	5.49

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ซึ่งเมื่อคำนวณแนวโน้มส่วนแบ่งนักท่องเที่ยวโดยวิธี Linear พบว่า ภูเก็ตน่าจะมีส่วนแบ่งนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเป็น 6.05 ,6.97 และ 7.89 ในปี พ.ศ.2550 ,2555 และ 2560 ตามลำดับ

และจากการคาดการณ์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ที่คาดว่านักท่องเที่ยวทั้งประเทศในปี พ.ศ.2547 จะมีจำนวนรวมเท่ากับ 79.12 ล้านคน ทำให้คำนวณได้ว่านักท่องเที่ยวรวมทั้งประเทศในปี พ.ศ. 2550 ,2555 และ 2560 จะเป็น 99.05 ,128.46 และ 166.82 ล้านคน ตามลำดับ

ตารางที่ 5.18 การคาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวไทยและต่างชาติในปี พ.ศ.2550 ,2555 และ 2560

หน่วย : ล้านคน

ปี	ไทย	ต่างชาติ	รวม
2545	61.82	10.8	72.62
2550	82.84	16.2	99.05
2555	105.73	22.73	128.46
2560	134.94	31.88	166.82

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

และเมื่อคำนวณโดยส่วนแบ่ง (share) นักท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ตกับนักท่องเที่ยวของทั้งประเทศแล้วจะพบว่า ณ ปี พ.ศ.2550 ,2555 และ 2560 จังหวัดภูเก็ตจะมีจำนวนนักท่องเที่ยวรวมทั้งหมดเท่ากับ 3.99 ,5.99 และ 8.95 ล้านคน ตามลำดับ

ตารางที่ 5.19 คาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวของภูเก็ตและทั้งประเทศ

ปี	นักท่องเที่ยวทั้งประเทศ (ล้านคน)	ส่วนแบ่งภูเก็ต (ร้อยละ)	นักท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต (ล้านคน)
2545	72.62	5.49	3.99
2550	99.05	6.05	5.99
2555	128.46	6.97	8.95
2560	166.82	7.89	13.16

ที่มา : คำนวณจากแนวโน้มนักท่องเที่ยวทั้งประเทศและของจังหวัดภูเก็ต

จากจำนวนนักท่องเที่ยวรวมของภูเก็ตในปี พ.ศ.2550 ,2555 และ 2560 เท่ากับ 5.99 8.95 และ 13.16 ล้านคน เมื่อนำมาพิจารณาโดยสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีแหล่งที่มาต่างๆทำให้ทราบว่าจะมีนักท่องเที่ยวชาวไทยในปี พ.ศ. 2550 ,2555 และ 2560 เท่ากับ 1.69 ,2.53 และ 3.72 ล้านคน ตามลำดับ ในขณะที่จะมีนักท่องเที่ยวชาวเอเชีย 1.43 ,2.14 และ 3.14 ล้านคน ในช่วงปีเดียวกัน และจะมีนักท่องเที่ยวชาวยุโรปจำนวน 1.91 ,2.86 และ 4.20 ล้านคน พร้อมกับที่จะมีนักท่องเที่ยวกลุ่มอื่นๆจำนวน 0.96 ,1.43 และ 2.10 ล้านคนในช่วงดังกล่าว

ตารางที่ 5.20 การคาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยว ปี พ.ศ.2550 ,2555 และ 2560

หน่วย : ล้านคน

นักท่องเที่ยว	share (ร้อยละ)	ปี		
		2550	2555	2560
ไทย	28.28	1.69	2.53	3.72
เอเชีย	23.87	1.43	2.14	3.14
ยุโรป	31.8	1.91	2.86	4.20
อื่นๆ	15.9	0.96	1.43	2.10
รวม	100.00	5.99	8.95	13.16

ที่มา : จากการคำนวณโดยอาศัยค่า share เฉลี่ยของนักท่องเที่ยวระหว่างปี พ.ศ.2541 - 2545

จากจำนวนนักท่องเที่ยวที่มีแหล่งที่มาต่างๆดังกล่าวนี้สามารถนำมาคาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวในแต่ละแหล่งของจังหวัดภูเก็ตตามความสนใจของนักท่องเที่ยวที่แตกต่างกันได้ โดยการคำนวณ ซึ่งทำให้ทราบได้ว่าในปี พ.ศ.2550 ภูเก็ตจะมีนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติทั้งสิ้น 4.28 ล้านคน ประวัติศาสตร์ 2.73 ล้านคน ประเพณี/วิถีชีวิต 1.03 ล้านคน จัปจ่ายสินค้า บ้านเทิง กีฬา และอื่นๆ 1.86 ,1.14 ,0.23 และ 0.25 ล้านคน ตามลำดับ ตารางที่ 5.21 คาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวในอนาคตปี พ.ศ.2550 โดยแยกตามประเภทความสนใจในแหล่งท่องเที่ยว

ปี พ.ศ.2550																
นัก ท่องเที่ยว	จำนวน	ธรรมชาติ		ประวัติศาสตร์		ประเพณี/วิถีชีวิต		จัปจ่ายสินค้า		บ้านเทิง		กีฬา		อื่นๆ		
	ล้านคน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	
ไทย	1.69	90.10	1.52	66.90	1.13	23.10	0.39	26.40	0.45	9.90	0.17	2.50	0.04	0.00	0.00	
เอเชีย	1.43	37.50	0.54	50.00	0.72	20.80	0.30	40.60	0.58	11.50	0.16	0.00	0.00	9.40	0.13	
ยุโรป	1.91	88.20	1.68	21.30	0.41	15.00	0.29	28.30	0.54	31.50	0.60	6.30	0.12	4.20	0.08	
อื่นๆ	0.96	55.40	0.53	50.00	0.48	5.40	0.05	30.40	0.29	21.40	0.21	7.10	0.07	3.60	0.03	
รวม	5.99	271.2	4.28	188.2	2.73	64.3	1.03	125.7	1.86	74.3	1.14	15.9	0.23	17.2	0.25	

ที่มา : คำนวณจากความสนใจของนักท่องเที่ยวแต่ละประเภท

ทั้งนี้เมื่อถึงปี พ.ศ.2555 จังหวัดภูเก็ตจะมีนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ ประเพณี/วิถีชีวิต จับจ่ายสินค้า บันเทิง กีฬา และอื่นๆ จำนวน 6.4 ,4.09 ,1.54 ,2.78 ,1.70 ,0.34 และ 0.37 ล้านคน ตามลำดับ

ตารางที่ 5.22 คาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวในอนาคตปี พ.ศ.2555 โดยแยกตามประเภทความสนใจในแหล่งท่องเที่ยว

ปี พ.ศ.2555																
นักท่องเที่ยว	จำนวน ล้านคน	ธรรมชาติ		ประวัติศาสตร์		ประเพณี/วิถีชีวิต		จับจ่ายสินค้า		บันเทิง		กีฬา		อื่นๆ		
		ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	
ไทย	2.53	90.10	2.28	66.90	1.69	23.10	0.58	26.40	0.67	9.90	0.25	2.50	0.06	0.00	0.00	
เอเชีย	2.14	37.50	0.80	50.00	1.07	20.80	0.45	40.60	0.87	11.50	0.25	0.00	0.00	9.40	0.20	
ยุโรป	2.86	88.20	2.52	21.30	0.61	15.00	0.43	28.30	0.81	31.50	0.90	6.30	0.18	4.20	0.12	
อื่นๆ	1.43	55.40	0.79	50.00	0.72	5.40	0.08	30.40	0.43	21.40	0.31	7.10	0.10	3.60	0.05	
รวม	8.96	271.2	6.40	188.2	4.09	64.3	1.54	125.7	2.78	74.3	1.70	15.9	0.34	17.2	0.37	

ที่มา : คำนวณจากความสนใจของนักท่องเที่ยวแต่ละประเภท

และปี พ.ศ.2560 ภูเก็ตจะมีนักท่องเที่ยวในประเภทต่างๆดังกล่าวข้างต้น จำนวน 9.4 6.0 ,2.26 ,4.08 ,2.5 ,0.51 และ 0.55 ล้านคน ตามลำดับ

ตารางที่ 5.23 คาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวในอนาคตปี พ.ศ.2560 โดยแยกตามประเภทความสนใจในแหล่งท่องเที่ยว

ปี พ.ศ.2560																
นักท่องเที่ยว	จำนวน ล้านคน	ธรรมชาติ		ประวัติศาสตร์		ประเพณี/วิถีชีวิต		จับจ่ายสินค้า		บันเทิง		กีฬา		อื่นๆ		
		ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	
ไทย	3.72	90.10	3.35	66.90	2.49	23.10	0.86	26.40	0.98	9.90	0.37	2.50	0.09	0.00	0.00	
เอเชีย	3.14	37.50	1.18	50.00	1.57	20.80	0.65	40.60	1.27	11.50	0.36	0.00	0.00	9.40	0.30	
ยุโรป	4.20	88.20	3.70	21.30	0.89	15.00	0.63	28.30	1.19	31.50	1.32	6.30	0.26	4.20	0.18	
อื่นๆ	2.10	55.40	0.16	50.00	1.05	5.40	0.11	30.40	0.64	21.40	0.45	7.10	0.15	3.60	0.08	
รวม	13.16	271.2	9.40	188.2	6.00	64.3	2.26	125.7	4.08	74.3	2.50	15.9	0.51	17.2	0.55	

ที่มา : คำนวณจากความสนใจของนักท่องเที่ยวแต่ละประเภท

จากแบบสอบถามของนักท่องเที่ยวทั้งหมดจำนวน 400 ชุด พบว่า มีผู้ตอบคำถามเกี่ยวกับประเภทของแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความสนใจอยู่ทั้งหมด 872 คำตอบ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ) คิดเป็นสัดส่วนของคำตอบ เท่ากับ 1:2.18 ทำให้สามารถคำนวณได้ว่า ในปี พ.ศ.2550 ,2555 และ 2560 เทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่อง น่าจะมีนักท่องเที่ยวรวม คือ

$$\text{พ.ศ. 2550} = (2.73+1.03+1.86)/2.18 = 2.58 \text{ ล้านคน}$$

$$\text{พ.ศ. 2555} = (4.09+1.54+2.78)/2.18 = 3.86 \text{ ล้านคน}$$

$$\text{พ.ศ. 2560} = (6.00+2.26+4.08)/2.18 = 5.66 \text{ ล้านคน}$$

5.4.2 รายได้จากการท่องเที่ยว

ปี พ.ศ.2550 จากจำนวนผู้เยี่ยมเยือนทั้งหมดของจังหวัดภูเก็ตที่จะมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 5.99 ล้านคน โดยจำแนกได้เป็นผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย เอเชีย ยุโรป และอื่นๆ จำนวน 1.69 ,1.43 1.91 และ 0.96 ล้านคน ตามลำดับ โดยที่ผู้เยี่ยมเยือนต่างๆดังกล่าวสามารถจำแนกได้เป็นนักท่องเที่ยวและนักทัศนาจรกลุ่มต่างๆของทั้งจังหวัดและเฉพาะพื้นที่เมือง คือ 1.55 ,0.41 ,1.32 0.11 ,1.76 ,0.15 ,0.88 ,0.08 และ 0.83 ,0.07 ,0.67 ,0.06 ,0.52 ,0.05 ,0.35 ,0.03 ล้านคน ตามลำดับ โดยที่นักท่องเที่ยวและนักทัศนาจรกลุ่มต่างๆเหล่านั้นมีค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกันออกไป คือ 2,540 1,970 3,280 2,555 4,172 2,850 2,931 2,160 และ 1,890 1,150 2,650 1,570 2,715 1,930 2,100 1,710 บาท/คน/วัน ทำให้รายได้ที่เกิดจากการท่องเที่ยวของแต่ละกลุ่มต่างๆดังกล่าวมียอดรวมที่แตกต่างกันออกไปเป็นจำนวน 3,949.19 266.34 4,315.17 292.29 7,331.04 435.48 2,558.66 165.89 และ 1,564.92 82.80 1,779.74 91.69 1,423.75 88.01 734.16 51.98 ล้านบาท/ปี ซึ่งทำให้รายได้จากการท่องเที่ยวของทั้งจังหวัด มียอดรวมทั้งสิ้นคือ 19,344.06 ล้านบาท ในขณะที่ส่วนของพื้นที่เมืองจะมียอดรวม 5,817.05 ล้านบาท

ตารางที่ 5.24 คาดการณ์รายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ตปี พ.ศ.2550

จำนวน ผู้เยี่ยม เยือน	จังหวัดภูเก็ต								พื้นที่เมือง							
	ไทย		เอเชีย		ยุโรป		อื่นๆ		ไทย		เอเชีย		ยุโรป		อื่นๆ	
	ท่องเที่ยว	ทัศนาจร	ท่องเที่ยว	ทัศนาจร	ท่องเที่ยว	ทัศนาจร	ท่องเที่ยว	ทัศนาจร	ท่องเที่ยว	ทัศนาจร	ท่องเที่ยว	ทัศนาจร	ท่องเที่ยว	ทัศนาจร	ท่องเที่ยว	ทัศนาจร
	1.55	0.14	1.32	0.11	1.76	0.15	0.88	0.08	0.83	0.07	0.67	0.06	0.52	0.05	0.35	0.03
รายได้ บาท/คน/วัน	2,540	1,970	3,280	2,555	4,172	2,850	2,931	2,160	1,890	1,150	2,650	1,570	2,715	1,930	2,100	1,710
รายได้	3,945.19	266.34	4,315.17	292.29	7,331.90	435.48	2,588.68	165.89	1,564.92	82.80	1,779.74	91.69	1,423.00	88.01	734.16	51.98
ด้านบาท/ปี	4,215.54		4,607.46		7,766.52		2,754.55		1,648		1,871.43		1,511.75		786.14	
	19,344.06								5,817.05							

ที่มา : คำนวณจากแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของจำนวนและรายได้ต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยวและนักทัศนาจรแต่ละกลุ่ม

ปี พ.ศ.2555 จากจำนวนรวมของผู้เยี่ยมชมที่เพิ่มขึ้นเป็น 8.96 ล้านคน จำแนกได้เป็น นักท่องเที่ยวและนักศึกษารชาวไทย เอเชีย ยุโรป และอื่นๆ ของทั้งจังหวัดและเฉพาะพื้นที่เมืองมีจำนวน 2.33 ,0.20 ,1.97 ,0.17 ,2.63 ,0.23 ,1.32 ,0.11 และ 1.24 ,0.11 ,1.0 ,0.09 ,0.78 ,0.07 0.52 และ 0.04 ล้านคน ตามลำดับ โดยที่นักท่องเที่ยวกลุ่มต่างๆดังกล่าวจะมีรายจ่ายเพิ่มขึ้นเป็น 2,921 2,050 3,772 2,950 4,798 3,876 3,371 2,545 2,173 1,322 3,047 1,805 3,122 2,219 2,415 และ 1,966 บาท/คน/วัน ตามลำดับ ดังนั้นจึงจะทำให้จังหวัดภูเก็ตและพื้นที่เมืองมีรายได้เพิ่มขึ้นเป็น 33,382.56 และ 9,979.15 ล้านบาทในปี พ.ศ.2555

ตารางที่ 5.25 คาดการณ์รายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ.2555

จำนวน ผู้เยี่ยมชม เยือน	จังหวัดภูเก็ต								พื้นที่เมือง							
	ไทย		เอเชีย		ยุโรป		อื่นๆ		ไทย		เอเชีย		ยุโรป		อื่นๆ	
	ท่องเที่ยว	ทัศนจาร	ท่องเที่ยว	ทัศนจาร	ท่องเที่ยว	ทัศนจาร	ท่องเที่ยว	ทัศนจาร	ท่องเที่ยว	ทัศนจาร	ท่องเที่ยว	ทัศนจาร	ท่องเที่ยว	ทัศนจาร	ท่องเที่ยว	ทัศนจาร
	2.33	9.2	1.97	1.17	2.63	0.23	1.32	0.11	1.24	0.11	1.9	0.09	0.78	0.07	0.52	0.04
รายได้ บาท/คน/วัน	2,921	2,050	3,772	2,950	4,798	3,876	3,371	2,545	2,173	1,322	3,047	1,805	3,122	2,219	2,415	1,966
รายได้	6,799	414.92	7,426.31	505.04	12,624.50	886.83	4,434.89	291.15	2,698.87	142.78	3,055.53	157.40	2,441.40	150.89	1,244.21	88.08
ด้านบาทปี	7,213.84		7,931.36		13,511.33		4,726.04		2,841.64		3,212.93		2,592.30		1,332.28	
	33,382.56								9,979.15							

ที่มา : คำนวณจากแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของจำนวนและรายได้ต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยวและนักศึกษารแต่ละกลุ่ม

ปี พ.ศ.2560 ผู้เยี่ยมชมเยือนของจังหวัดภูเก็ตทั้งหมดจะเพิ่มขึ้นเป็น 13.16 ล้านคน โดยเป็น นักท่องเที่ยวชาวไทย เอเชีย ยุโรป และอื่นๆ จำนวน 3.42 ,2.89 ,3.86 และ 1.93 ล้านคน เป็นนักศึกษารชาวไทย เอเชีย ยุโรป และอื่นๆ จำนวน 0.3 ,0.25 ,0.34 และ 0.17 ล้านคน ตามลำดับ ในขณะที่จะมีนักท่องเที่ยวและนักศึกษารชาวไทย เอเชีย ยุโรป และอื่นๆในเขตพื้นที่เมืองจำนวน 1.83 ,0.16 ,1.47 ,0.13 ,1.14 ,0.10 ,0.76 และ 0.07 ล้านคน ตามลำดับ และจากการที่นักท่องเที่ยวและนักศึกษารกลุ่มต่างๆมีรายจ่ายประมาณ 3,359 2,553 4,338 3,267 5,518 3,890 3,877 2,955 2,499 1,520 3,504 2,076 3,590 2,552 2,777 และ 2,261 บาท/คน/วัน จึงสามารถประมาณการณได้ว่าจังหวัดภูเก็ตจะมีรายได้จากการท่องเที่ยวในปี พ.ศ.2560 เป็นจำนวนรวมทั้งสิ้น 56,223,30 ล้านบาท ในขณะที่ส่วนพื้นที่เมืองจะมีรายได้รวม 14,758.03 ล้านบาท

ตารางที่ 5.26 คาดการณ์รายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ.2560

จำนวน ผู้เยี่ยมชม เยือน	จังหวัดภูเก็ต								พื้นที่เมือง							
	ไทย		เอเชีย		ยุโรป		อื่นๆ		ไทย		เอเชีย		ยุโรป		อื่นๆ	
	ท่องเที่ยว	ทัศนจาร	ท่องเที่ยว	ทัศนจาร	ท่องเที่ยว	ทัศนจาร	ท่องเที่ยว	ทัศนจาร	ท่องเที่ยว	ทัศนจาร	ท่องเที่ยว	ทัศนจาร	ท่องเที่ยว	ทัศนจาร	ท่องเที่ยว	ทัศนจาร
	3.42	0.3	2.89	0.25	3.86	0.34	1.93	0.17	1.83	0.16	1.47	0.13	1.14	0.1	0.76	0.07
รายได้ บาท/คน/วัน	3,359	2,553	4,338	3,267	5,518	3,890	3,877	2,955	2,499	1,520	3,504	2,076	3,590	2,552	2,777	2,261
รายได้ ล้านบาท/ปี	11,495.84	759.77	12,531.61	820.67	21,321.55	1,307.04	7,490.36	496.44	4,575.17	241.98	3,055.87	265.73	4,095.47	253.16	2,120.52	150.13
	12,255.61		13,352.28		22,628.59		7,966.80		4,817.15		3,321.50		4,348.63		2,270.65	
	56,203.28								14,757.93							

ที่มา : คาดการณ์จากแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของจำนวนและรายได้ต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวแต่ละกลุ่ม

5.4.3 จำนวนห้องพัก

ปี พ.ศ.2550 จากจำนวนนักท่องเที่ยวในเมืองชาวไทยมีจำนวนรวม 0.9 ล้านคน จะเป็นผู้ที่พักอยู่ในเมืองร้อยละ 40 โดยร้อยละ 22 หรือ 0.2 ล้านคน จะเป็นที่พักอยู่ในโรงแรมและเกสต์เฮาส์ (สัดส่วนดังกล่าวได้จากแบบสอบถาม) ส่วนที่เหลือเป็นผู้ที่พักอยู่นอกเมืองและมีที่พักประเภทอื่นๆ ซึ่งมีจำนวนวันพักเฉลี่ยอยู่ที่ 2.6 วัน ทำให้จำนวนห้องพักที่ต้องการสำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตเมือง คือ 705 ห้อง (คิดอัตราการเข้าพัก 2 คน ต่อ 1 ห้อง แล้วเฉลี่ยด้วย 365 วันต่อปี) ในขณะที่นักท่องเที่ยวต่างชาติจะต้องการห้องพักรวมทั้งสิ้น 3,923 ห้อง จากอัตราการเข้าพักโรงแรมของชาวเอเชีย ยุโรป และอื่นๆ ร้อยละ 65 ,21 และ 42 ตามลำดับ ประกอบกับอัตราการเข้าพักเฉลี่ยคนละ 3.8 วัน

ตารางที่ 5.27 ประเมินการจำนวนห้องพักที่ต้องการในปี 2550

กลุ่มประเทศ	ไทย	เอเชีย	ยุโรป	อื่นๆ
นักท่องเที่ยวในเมือง (ล้านคน)	0.9	0.73	2.57	0.38
พักในเมือง (ล้านคน)	0.36	0.52	0.13	0.18
พักในโรงแรม/เกสต์เฮาส์ (ล้านคน)	0.19	0.47	0.12	0.16
อัตราเข้าพักเฉลี่ย (วัน)	2.6	3.8		
จำนวนห้องพักที่ต้องการ (ห้อง)	705	2,470	623	830
รวม	4,629			

ที่มา : คำนวณจากแนวโน้มจำนวนนักท่องเที่ยวและอัตราการเข้าพักของนักท่องเที่ยวแต่ละประเภท

ปี พ.ศ.2555 จากจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยในเมืองที่เพิ่มขึ้นเป็น 1.35 ล้านคน จะมีผู้ที่พักอยู่ในเมือง 0.54 ล้านคน โดยเป็นผู้ที่พักอยู่ในโรงแรมและเกสต์เฮาส์ประมาณ 0.29 ล้านคน และมีวันพักเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 2.7 วัน ทำให้จำนวนห้องพักที่ต้องการสำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทย คือ 1,098 ห้อง ในขณะที่นักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งหมดจะต้องการห้องพักของโรงแรมและเกสต์เฮาส์รวมทั้งสิ้นจำนวน 6,072 ห้อง ทำให้จำนวนห้องพักรวมที่ต้องการในปี พ.ศ.2555 คือ 7,170 ห้อง

ตารางที่ 5.28 ประมาณการจำนวนห้องพักที่ต้องการในปี พ.ศ.2555

กลุ่มประเทศ	ไทย	เอเชีย	ยุโรป	อื่นๆ
นักท่องเที่ยวในเมือง (ล้านคน)	1.35	1.09	0.85	0.56
พักในเมือง (ล้านคน)	0.54	0.78	0.19	0.26
พักในโรงแรม/เกสต์เฮาส์ (ล้านคน)	0.29	0.7	0.17	0.23
อัตราเข้าพักเฉลี่ย (วัน)	2.7	3.95		
จำนวนห้องพักที่ต้องการ (ห้อง)	1,098	3,833	966	1,272
รวม	7,170			

ที่มา : คำนวณจากแนวโน้มจำนวนนักท่องเที่ยวและอัตราการเติบโตของนักท่องเที่ยวแต่ละประเภท

ปี พ.ศ.2560 นักท่องเที่ยวชาวไทยในเมืองเพิ่มขึ้นเป็น 1.99 ล้านคน จะมีผู้เข้าพักในเมือง 1.21 ล้านคน โดยเป็นผู้ที่พักอยู่ในโรงแรมและเกสต์เฮาส์ประมาณ 0.43 ล้านคน โดยวันพักเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 2.8 วัน ในขณะที่นักท่องเที่ยวเอเชีย ยุโรป และอื่นๆจะมีผู้เข้าพักโรงแรมและเกสต์เฮาส์ในเมืองจำนวน 1.04 ,0.26 และ 0.34 ล้านคน ตามลำดับ โดยมีจำนวนวันพักเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.1 วัน ทำให้จำนวนห้องพักที่ต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทย คือ 1,679 ห้อง และต่างชาติ คือ 9,260 ห้อง ซึ่งทำให้จำนวนห้องพักในพื้นที่เมืองที่ควรต้องมีไว้รองรับนักท่องเที่ยวทั้งหมดในปี พ.ศ.2560 คือ 10,939 ห้อง

ตารางที่ 5.29 ประมาณการจำนวนห้องพักที่ต้องการ พ.ศ.2560

กลุ่มประเทศ	ไทย	เอเชีย	ยุโรป	อื่นๆ
นักท่องเที่ยวในเมือง (ล้านคน)	1.99	1.6	1.24	0.83
พักในเมือง (ล้านคน)	0.72	1.15	0.28	0.39
พักในโรงแรม/เกสต์เฮาส์ (ล้านคน)	0.43	1.04	0.26	0.34
อัตราเข้าพักเฉลี่ย (วัน)	2.8	4.1		
จำนวนห้องพักที่ต้องการ (ห้อง)	1,679	5,841	1,462	1,957
รวม	10,939			

ที่มา : คำนวณจากแนวโน้มจำนวนนักท่องเที่ยวและอัตราการเข้าพักของนักท่องเที่ยวแต่ละประเภท

5.5 การเปรียบเทียบจำนวนนักท่องเที่ยวที่จะเพิ่มขึ้นในพื้นที่เมืองหลังจากการพัฒนา

จากสถิติจำนวนนักท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองของจังหวัดภูเก็ตระหว่างปี พ.ศ.2543 – 2545 ซึ่งหากคำนวณโดยแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวตามอัตราการเพิ่มดังกล่าวจะพบว่า นักท่องเที่ยวในเมืองภูเก็ตปี พ.ศ.2550 ,2555 และ 2560 จะมีจำนวนรวมเท่ากับ 1.98 ,2.57 และ 3.17 ล้านคน ตามลำดับ แต่จากการคาดการณ์โดยการพิจารณาถึงความสนใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวประเภทต่างๆในพื้นที่เมืองจะพบว่า จำนวนนักท่องเที่ยวในช่วงปีดังกล่าวจะมีจำนวนถึง 2.57 ,3.85 และ 5.67 ล้านคน ตามลำดับ แสดงถึงแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของรายได้ที่จะได้จากการท่องเที่ยวหลังจากการพัฒนาตามแนวทางที่นำเสนอขึ้นสูงถึง 5,800 9,980 และ 14,760 ล้านบาท ในปี พ.ศ.2550 ,2555 และ 2560 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.30 การเปรียบเทียบจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้ในปี พ.ศ.2550 ,2555 และ 2560

รายการ	ปี					
	2550		2555		2560	
	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ	ไทย	ต่างชาติ
จำนวนนักท่องเที่ยวตามแนวโน้มปกติ (ล้านคน)	0.8	1.18	1.04	1.53	1.3	1.87
จำนวนนักท่องเที่ยวหลังการพัฒนา (ล้านคน)	0.9	1.67	1.35	2.5	1.99	3.68
ส่วนต่างของนักท่องเที่ยว (ล้านคน)	0.1	0.49	0.31	0.97	0.69	1.81
รายได้ที่คาดว่าจะได้รับ (ล้านบาท)	1,647.72	4,169.32	2,841.64	7,137.51	4,817.15	9,940.78
รวม	5,817.05		9,979.15		14,758.03	

ที่มา : คำนวณจากแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว จำนวนวันพัก และรายจ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน

5.6 การประเมินขีดความสามารถในการรองรับ

5.6.1 การประเมินขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว

จากจำนวนนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องในปัจจุบันปี 2545 ที่มีอยู่ประมาณวันละ 3,943 ซึ่งจะมีแนวโน้มของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเป็น 5,425 7,041 และ 8,685 คน/วัน ในปี 2550 ,2555 และ 2560 เมื่อหากได้รับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต่างๆที่นักท่องเที่ยวมีความสนใจ หากพิจารณาจากสภาพพื้นที่ของแหล่งท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่อง พบว่า ย่านเมืองเก่า เขารัง และเกาะสิเหร่นั้นน่าจะยังคงมีความสามารถที่จะรองรับปริมาณนักท่องเที่ยวดังกล่าวได้เป็นอย่างดี เนื่องจากสภาพโดยทั่วไปยังคงกว้างขวางพอสมควร อีกทั้งพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งมีอัตราการหมุนเวียนของนักท่องเที่ยวสูงพอที่จะไม่ทำให้เกิดความแออัดในแหล่งใดแห่งหนึ่ง เพียงแต่ควรต้องมีการปรับปรุงสภาพพื้นที่โดยรวมบางประการตามที่จะนำเสนอต่อไปในบทที่ 6 ก็น่าจะเป็นการเพียงพอ

5.6.2 การประเมินขีดความสามารถการให้บริการด้านที่พัก

ปัจจุบันเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องมีแหล่งที่พักทั้งสิ้น 54 แห่ง ซึ่งมีจำนวนห้องพักรวม 4,193 ห้อง โดยมีอัตราการเข้าพักเฉลี่ยประมาณร้อยละ 56 จากการคาดการณ์ทำให้เห็นว่านักท่องเที่ยวมีแนวโน้มในการเดินทางเข้ามาพักในตัวเมืองมากขึ้น ทั้งนี้ที่พักในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องที่มีอยู่ก็จะสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ถึง ปี พ.ศ.2550

5.6.3 น้ำใช้

ปัจจุบันเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องนี้อยู่ในเขตการให้บริการของการประปาส่วนภูมิภาคและเทศบาล ซึ่งมีกำลังการผลิตอยู่รวมประมาณวันละ 39,422 ลบ.ม. ในขณะที่เฉพาะภายในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตเองมีความต้องการใช้วันละ 30,267 ลบ.ม. โดยการคาดการณ์ว่าหากประชากรและนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 3 และ ร้อยละ 8 ต่อปี ซึ่งเป็นไปในแนวโน้มปกติ จะพบว่าการให้บริการน้ำประปานั้นน่าจะมีปัญหาในระยะเวลาไม่นานนัก ดังนั้นจึงควรต้องมีการเตรียมการล่วงหน้าเป็นการด่วน

5.6.4 ไฟฟ้า

เป็นการให้บริการของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ซึ่งสามารถให้บริการได้อย่างทั่วถึงในทุกพื้นที่ และไม่มีแนวโน้มใดๆที่จะแสดงให้เห็นว่าการให้บริการด้านนี้จะเป็นปัญหาในอนาคต

5.6.5 การบำบัดน้ำเสีย

จากปริมาณน้ำเสียที่เกิดจากชุมชนเมืองประมาณวันละ 20,000 ลบ.ม. ในขณะที่เทศบาลเมืองภูเก็ตมีกำลังความสามารถในการบำบัดน้ำเสีย ซึ่งตั้งอยู่ที่บริเวณสะพานหินได้ถึงวันละ 36,000 ลบ.ม. ดังนั้นแม้ประชากรและนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 3 และร้อยละ 8 ซึ่งเป็นอัตราปกติก็ไม่น่าจะทำให้เกิดปัญหาด้านนี้แต่อย่างใดภายในระยะเวลา 10 ปีข้างหน้า

5.6.6 ขยะมูลฝอย

ปริมาณขยะมูลฝอยรวมของชุมชนเมืองภูเก็ต คือ ประมาณ 100 ตัน/วัน ในขณะที่มีความสามารถในการจัดเก็บและกำจัดได้กว่า 250 ตัน/วัน โดยมีโรงกำจัดขยะตั้งอยู่ที่บริเวณสะพานหินเช่นเดียวกับกับโรงบำบัดน้ำเสีย ซึ่งเทศบาลเมืองภูเก็ตยังมีศักยภาพในการเพิ่มขีดความสามารถขึ้นไปได้อีก ดังนั้นจึงคาดว่าบริการด้านนี้ไม่น่าจะเป็นปัญหาแต่อย่างใด

5.6.7 การยอมรับของประชากร

โดยที่การพัฒนาใดๆจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องคำนึงถึงการยอมรับของประชากรเพื่อป้องกันปัญหาความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นได้ และจากการศึกษาสภาพสังคมและเศรษฐกิจโดยทั่วไปของชุมชนเมืองภูเก็ต พบว่า เป็นชุมชนที่มีความสงบและมีรายได้หลักที่มาจากนักท่องเที่ยวเป็นส่วนใหญ่มากเป็นระยะเวลานาน ดังนั้นการพัฒนาและจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากการพัฒนาจึงไม่น่าจะทำให้เกิดปัญหาขัดแย้งแต่อย่างใด